OMISTAEN KAIKEN

(Posessing All Things)
62-0506 · Jeffersonville, Indiana, USA, 6.5.1962

1 Olen niin kiitollinen voidessani olla täällä. Arvostan teidän rukouksianne, kun te kuulitte tuosta pienestä onnettomuudesta, joka minulla oli. Se vain osoittaa, että Saatana ei voi ottaa teitä ennen kuin Jumala on valmis. Ja arvelen monien teistä ihmettelevän, mitä oikein tapahtui. Niin kuin te tiedätte minun harrastukseni, tai mitä käytän rentoutuakseni, on se, että menen joko kalastamaan, tai ampumaradalle ampumaan, tai metsästämään, tai jotakin sellaista. Olen iloinen siitä, sillä, jos olisin pelannut golfia, minä olisin ollut siellä, missä on noita puolialastomia naisia. Ja jos olisin pelannut jotakin pallopeliä, niin tehän tiedätte, mitä se olisi ollut. Mutta olen iloinen, että se oli ulkoilmaelämä, sellainen kuin kalastaminen ja metsästäminen ja senkaltaiset asiat.

2 Ja olen aina elätellyt toivoa yhdestä näistä Weatherby Magnum kivääreistä, ja arvaan, että joku olisi ostanut sen minulle, jos olisin sanonut jotakin siitä, mutta en kertonut siitä, koska olisi aivan liian paljon rahaa heidän tuhlata sellaiseen, kun tiedän, ettei lähetyssaarnaajilla, joita tunnen, ole edes kenkiä jaloissaan. Ja antaisinko minä silloin jonkun maksaa niin paljon kivääristä? Veli Art Wilson antoi jokin aika sitten Billylle Winchesterin 70 mallin, .257 Robertsin. Ja herra Weatherby ilmoitti lehdessä, että hän voisi valmistaa tuosta aseesta pienellä muutoksella Weatherby Magnumin, joka olisi täysin turvallinen. Niinpä veli Rodney Armstrong, joka käy täällä seurakunnassa, lähetti sen muutettavaksi Weatherby Magnumiksi. Ja sattui niin, ettei sitä oltu muutettu aivan oikein, joten, kun ammuin sillä... Winchesterin asetehdas sanoo, että heidän kivääreinsä kestää painetta kuusituhatta yhdeksänsataa paunaa. Tehän tiedätte mitä se olisi.

3 Veli Wood oli siellä kanssani, ja olin kohottanut kivääriin, ja se oli vain noin tuuman päässä silmästäni sillä tavalla. Ja tuo kuudentuhannen yhdeksänsadan paunan paine heitti kivääriin piipun viidenkymmenen metrin maalilinjaa kohden, ja lukko lensi taaksepäin, ja kivääri yksinkertaisesti hajosi käsissäni. Oli vain tulen leimaus, niin korkealle kuin tämä katto täällä, ja siinä kaikki, mitä tiesin pariin sekuntiin. Kun taas tajusin

jotain, pursui verta ulos tällä tavalla, ja ajattelin kuolleeni, sitten otin kädestäni kiinni jotenkin tällä tavalla hetkeksi. Ja veli Wood... Yritin katsoa, mutta en voinut nähdä tällä toisella silmälläni, enkä voinut kuulla ollenkaan. Ja minusta tuntui kuin olisin kävellyt ilmassa. Ja olin nähnyt veli Woodin olevan menossa maalitaulua kohden nähdäkseen, minne luoti oli osunut, ja minä yritin kiinnittää hänen huomiotaan. Ja silmäni ympärillä oli renkaana siruja. Ja kasvoni näyttivät siltä kuin hän olisi juuri heittänyt siihen hampurilaisen siihen, missä se oli räjähtänyt kasvoilleni. Ja suuri raskaampi palanen oli aivan silmän yläpuolella, ja sitten niitä oli renkaassa silmän ympärillä poski- ja kalloluussa tässä. Tohtori Adair nyppi ne ulos.

4 Muutama päivä myöhemmin, tietenkin seuraavana päivä, tohtori itse oli sairaalassa seuraavana päivänä. He lähettivät minut spesialistin luo silmäni vuoksi. Hän löysi noin kolmekymmentä sirua renkaassa näön alapuolella, ne olivat tunkeutuneet syvälle silmämunaan. Eikä niitä voida poistaa. Se juuri ja juuri ohitti näön ja muodosti renkaan sen ympärille tällä tavalla. Hän kirjoitti tohtori Adairille kirjeen ja sanoi: "Ainoa asia, jonka tiedän, on se, että hyvän Herran on täytynyt olla istumassa siellä hänen kanssaan, suojelemassa palvelijaansa, tai muuten hänellä ei olisi edes päätä jäljellä." Kaikki, mitä veli Wood olisi löytänyt, olisi ollut vain tästä alaspäin. Tuo paine, joka räjäytti sen! En tiedä, kuinka se sen teki. Mutta tuo suuri ja raskas mallia 70 olevan kivääri lukkolaite oli lentänyt koko matkan taaksepäin, jos te tiedätte, missä tuo Eläinsuojeluyhdistyksen Klubi on, niin se oli lentänyt koko matkan sinne peura-aitaukselle asti. Ja osaa kivääristä me emme koskaan löytäneet.

5 Niinpä se osoittaa meille jotakin. Minulla on siitä saarna jonakin päivänä, jos Herra tahtoo… Muuttamisessa ei ole vikaa, mutta teidän on parasta tehdä sitä vähän. Jos sitä ei ole ennalta määrätty kestämään sitä painetta, niin se tulee räjähtämään joka kerta. Se on totta. Niinpä älkää yrittäkö... Sen on parasta olla alkuperäinen... [Eräs sisar puhuu yleisön joukosta.] No niin, katsokaahan. Se on... Oi, tietenkin te voitte kuvitella, että sen kaltaisia asioita sanottaisiin.

6 Mutta niin pitkälle kuin tiedän, ei ole mitään... Tietenkin minun kovissani yhä soi, kun ääni kimmahtaa takaisin tästä mikrofoonista. Siksi en ollut täällä tänä aamuna. Te puhutte, ja te kuulette sen kimmahtavan edes takaisin. He veivät minut spesialistin luo, joka sanoi: "Korvakalvo ei ole edes turvonnut. Ja silmässäsi sinulla tulee olemaan aivan yhtä hy-

vä näkö kuin aina on ollut." Hän sanoi: "Se meni näön alapuolelta. Se vain muodosti renkaan ympäri silmämunaa, tunkeutuen siihen. Ja sinulla tulee aina olemaan nuo sirut siellä."

7 Minä sanoin: "Minulla on ollut niitä kaksivuotiaasta alkaen, johtuen eräästä toisesta tapauksesta."

8 Veli Roberson siellä takana, kun soitin ja kerroin hänelle siitä, hän sanoi: " Älä välitä siitä, minulla on niitä kaksi tai kolme paunaa itsessäni." Hän on sotaveteraani. "Ei siitä ole mitään vahinkoa, minulla on ollut paljon sitä."

9 Ja minä muistan tuon näyn Herralta äskettäin. Muistatteko minun kertoneen sen täällä? Tuo Herran suloisuus tuona aamuna, kun Hän sanoi: "Älä pelkää mitään, minne menetkin tai mitä se onkin, sillä milloinkaan pettämätön Jeesuksen Kristuksen Läsnäolo on kanssasi, minne tahansa menetkin." Niinpä Saatana ei voi tappaa minua ennen kuin Jumala sanoo se on lopussa. Näettekö? Hän voi yrittää sitä, mutta hän ei tule koskaan onnistumaan siinä.

10 Sitten, outo asia, minä jatkoin eteenpäin, voin nähdä hyvin tällä vasemmalla silmälläni, joten menin kokoukseen joka tapauksessa. Ja sitten tuon veljen, joka oli menossa intiaanien suojelualueelle, täytyi peruuttaa tuo kokous tai siirtää se, kunnes tulisin takaisin länsirannikolle ja menisin ylös länsirannikkoa pitkin. Niinpä aikomuksemme oli pitää kokous siellä. Ja tänä aikana veli Arganbright on ollut yhteydessä minuun, ja kun tuo kokous on ohitse, minä menen Anchorageen, Alaskassa.

11 Monet teistä muistavat tuon näyn, joka minulla oli, jossa olin ampunut yhdeksän jalkaa pitkän harmaakarhun, (ja seurakunta muistaa minun kertoneen siitä täällä), ja tuon karibun. Muistakaa, se on täällä nauhalla, minä näin valtavan suuren ruskean karhun. Se saattaa olla kodiakinkarhu, eikä se olisi ollut mahdollista siellä Kanadassa, koska niitä ei ole siellä, näettehän. Mutta muistakaa, se tulee olemaan, se on oleva, se on NÄIN SANOO HERRA.

Se tulee olemaan. Näettekö?

12 Ja nyt minä kiitän teitä, että olette rukoilleet puolestani. Tiesin monien teistä rukoilevan, kun olitte kuulleet vahingoittumisestani. Ja eräs pikku ryhmä... Tyttäreni Rebekka kirjoitti sisar Dauchille, joka käy täällä seurakunnassa, ja kertoi hänelle siitä. Ja hän soitti Medalle pari iltaa sen jälkeen ja sanoi: "En tiedä, onko se auttanut vai ei, mutta koko mei-

dän ryhmämme täällä kokoontui yhteen." Tuo metodistisaarnaaja ja veli Brown, heidän sukulaisensa ja kaikki heistä kokoontuivat yhteen, ja rukoilivat puolestani koko yön. Hän sanoi: "En tiedä, kuuliko Jumala vai ei, mutta me tiesimme veli Branhamin rukoilleen niin monien puolesta, joten me ajattelimme, että me rukoilisimme hänen puolestansa." Juuri tuon kaltaisia Hän kuulee, näettehän. Kyllä vaan! Juuri tuon kaltaisia!

13 Veli Crase, yksi veljistämme täällä, Saatana oli hänen perässään juuri äskettäin, hän ajoi ojaan, ja se katkaisi hänen... täydellisesti. Minä en voi ymmärtää, kuinka hän koskaan selviytyi siitä elävänä. Ja sitten, kun hän oli makaamassa siellä sairaalassa, hän sanoi, että hänen luokseen sinne tuli eräs pikku veli New Albanysta, nimeltä Medcalf, ja hän sanoi: "Veli Crase, minä en ole arvollinen tullakseni rukoilemaan sinun puolestasi, mutta Herra on pannut sen sydämelleni, joten en voinut olla tekemättä sitä." Ja hän vain tuli sisään ja polvistui lattialle, rukoili lyhyesti ja meni ulos. Jumala paransi veli Crasen juuri silloin. Näettekö? Mutta katsokaahan, se on parantamisen lahja Kristuksen Ruumiissa, näettehän, yksi jäsen toisen puolesta.

14 Älkää ajatelko, ettei sillä ole mitään merkitystä, koska te olette vain tavallinen jäsen. Te olette aivan yhtä paljon Ruumiin jäsen kuin kuka muu tahansa. Sormeni on aivan yhtä paljon minun jäseneni kuin tämä käsivarteni, tai tämä korvani. Se on ruumiin jäsen. Ja me kaikki... Jos yksi jäsen kärsii, kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa. Se on yhteys, kuinka siunattu yhteys!

15 Sitten sen jälkeen olen ottanut joitakin kokouksia lisää, ja jätin sinne väliin vähän aikaa tullakseni jälleen kokousta varten tänne Tabernaakkeliin, jos Herra tahtoo. Ja jos se on Jumalan tahto, niin seuraavana sunnuntaiaamuna minä haluan puhua aiheesta *Profeetan tie*, täällä Tabernaakkelissa.

16 Huomen illalla, tai sunnuntai-iltana, minä olen täällä Gospel Tabernaakkelissa, veli Ruddellin seurakunnassa. Ja haluan puhua silloin aiheesta *Päästäkää paine pois*, jos Herra tahtoo.

17 Ja sitten seuraavana tiistaina, meidän täytyy lähteä Wisconsiniin, Täyden Evankeliumin Liikemiesten aluekonventtiin. Ja minä tulen olemaan siellä kolmena iltana. Se on... Billy, mikä tuon kaupungin nimi oli? Green Lakessa, Wisconsinissa. Milloin? Torstaina, perjantaina ja lauantaina; seitsemäntenätoista, kahdeksantenatoista ja yhdeksäntenätoista, Green Lakessa, Wisconsinissa, heidän alueensa konventissa.

18 Ja sitten sunnuntaina, kahdentenakymmenentenä, olen Chicagossa, siellä samassa korkeakoulun luentosalissa, jossa olimme viime kerralla. Muistatteko, mikä sen nimi oli? Stephen Matherin korkeakoulun luentosalissa, sunnuntaina iltapäivällä.

19 Sitten maanantaina olen... Olen unohtanut tuon paikan nimen, jonka Herra silloin minulle näytti, koskien tuota Chicagon Saarnaajayhdistyksen neuvottelukokousta kanssani, käsitelläksemme määrättyjä aiheita, tiedättehän. Ja kuinka Herra näytti sen minulle siellä. Se on lähtökokous veli Josef Bozelle, joka tulee tänne huomenna lentokoneella tapaamaan minua, ja se on lähtöjuhla hänelle maanantaina.

20 Sitten me tulemme suoraan kotiin ja lähdemme jälleen Southern Pinesiin, North Carolinassa. Ja sitten alas Columbukseen, South Carolinassa. Ja sitten Cow Palaceen länsirannikolla. Ja sitten ylöspäin Grass Cityyn, ja edelleen ylöspäin Spokaneen, ja sitten Kanadaan ja sitten Alaskaan. Niinpä olkaa rukouksessa puolestamme, me todella tarvitsemme teidän rukouksianne.

21 Ja meille on opetettu Kirjoituksissa, että kaikki asiat työskentelevät yhdessä niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa. Ja minä uskon tästä lähtien, nähtyäni ihmisten uskollisuuden, ja niin edespäin... Joku sanoi: "Kuinka se voisi tapahtua, ja miksi Jumala sallisi sen? Minä olisin voinut kuolla tiellä mennessäni sinne, tai jotakin muuta, ja Hänellä oli jotakin ohittamaan se. Muistakaa, Kirjoitukset eivät voi pettää: "Kaikki asiat työskentelevät yhdessä niiden hyväksi, jotka rakastavat Jumalaa." Ja jos tunnen sydämessäni rakastavani Häntä, minä rakastan Häntä koko sydämelläni. Ja se tuo meidät hieman lähemmäksi yhteen.

22 Ja ajatella nyt, ettei kukaan, joka on kuullut siitä, voi käsittää, kuinka minulla on edes päätä tai olkapäitä jäljellä, tuosta räjähdyksestä. Ja se oli näin lähellä kasvojani, ja painetta mahdollisesti lähes kaksituhatta paunaa tuossa räjähdyksessä suoraan kasvoillenne. Näettehän, se on tarpeeksi yksinkertaisesti hajottamaan teidät ja pyyhkäisemään pois. Jos se kykeni halkaisemaan tuon raskastekoisen teräskivääärin ja lennättämään piipun lähelle lähelle viidenkymmenen metrin maalilinjaa, ja sen perä... Teidän tulisi nähdä tuo kivääri.. Se ei enää yksinkertaisesti näytä kivääriltä, se on vain talteen kerättyjä palasia.

23 Ja sitten, selvitä siitä ilman mitään vauriota. Ylistys olkoon elävälle Jumalalle! Juuri tarpeeksi estämään minun lähtöni sinne, ennen kuin sana Eddieltä tuli, ettei minun tullutkaan tulla tuohon aikaan. "Ihmeelli-

nen armo, kuinka suloinen on äänesi, joka pelastit minunlaiseni kurjan!" Ja se saa meidät, tietäessämme sen, arvostamaan sitä, että Jumala on meidän kanssamme. Jumala on kanssamme, ja kuinka kiitolliset me olemmekaan siitä!

24 No niin, sanoin tänä aamuna, että ajattelin tulevani tänne, ja sitten kallis veli täällä, tultuani takaisin... Sanoin sisar Woodille tänään, että uskoin veli Nevillen... Billy soitti minulle ja sanoi: "Kuuntele tuo sanoma, jos voit." Ja uskon, että joku pieni metallinpalanen oli löytänyt tiensä silmäni alle, ja se oli kovasti tuskallinen, mutta se on poissa nyt, he pesivät sen ulos. Ja sitten hän sanoi.... Ajattelin, että tulisin tänne tänä iltana, kun kallis veli on saarnannut sillä tavalla, ja tiedän mitä on, kun teillä juuri on ollut suurempi kokous, ja äänenne on todella käheä, tiedättehän, ja kurkussa polttaa ja tekee kipeää. Niinpä ajattelin, että tulisin ja valitsin pari Kirjoitusta luettavaksi. Minä ajattelin: "On ehtoollisilta." Minä haluan aina ottaa ehtoollista.

25 Sitten minulla oli pari ystävää, jotka ovat täällä jossakin. En näe liian hyvin, niin kuin ymmärrätte. Silmässäni on vielä laimennettua Belladonnaa, ja se tekee sen jotenkin hämäräksi. Ja he ovat täällä, minun Kirkkaudessa olevan kalliin ja hyvän veljeni F.F. Bosworthin ystävät ja sukulaiset. Niinpä Herra siunatkoon noita ihmisiä, me juuri rukoilimme heidän puolestansa tuolla takahuoneessa.

26 No niin, älkää unohtako, keskiviikko iltana on meidän keskellä viikkoa oleva rukouskokouksemme. Ja uskon, että veli Jacksonilla se on torstai-iltana. Ja veli Ruddellilla on keskiviikkoiltana. Ja Tabemaakkelissa Uticassa se on torstai-iltana. Ja sitten takaisin tänne sunnuntaiaamuna seurakunnallista jumalanpalvelusta varten.

27 Ja nyt sitten sunnuntai-iltana minun täytyy mennä veli Ruddellin luo. Tarkoitukseni oli tehdä se keskiviikkoiltana, seuraavalla viikolla, mutta en voi tehdä sitä, joten minun täytyi panna se sunnuntai-illalle. Mutta nyt ihmisille täällä Tabernaakkelissa, pysykää täällä Tabernaakkelissa, koska minä menen veli Ruddellin luo tuoksi illaksi vain puhuakseni enkä parantamiskokousta varten. Ja muistakaa, pysykää palveluspaikallanne, juuri täällä Tabernaakkelissa. Tämä on teidän paikkanne, näettehän. Ja niinpä me odotamme hyvää aikaa, ja rukoilkaa te sitten kaikki puolestamme ollessamme matkalla.

28 Luotan siihen, että Jumala tulee kohtaamaan meitä tänä iltana nyt juuri ennen ehtoollista. Ja nyt, uskon, että siinä olivat kaikki ilmoituk-

set, joista olemme tietoiset.

Mitä sanoit, veli? [Veli Neville puhuu veli Branhamille.] Hautajaiset. Oi, niin. Erään meidän evankelistaveljemme tästä Tabernaakkelista täällä, joka on yksi meistä, ja joka käy ulkopuolella saarnaamassa, veljemme J.T. Parnellin kallis pikku äiti kuoli juuri, pieni kumarainen harmaantunut äiti. Ja hautajaiset tulevat olemaan huomenna Edmontonissa, Kentuckyssa. Tiedän, että monet teistä olisivat halunneet lähettää kukkia hänelle, mutta me emme voineet tehdä sitä. Ja ainoa tapa seurakunnan saada seppele sinne, oli että he soittivat sen puhelimitse, ja sitten antoivat postinkantajan viedä sen sinne. Ja kukkien on pakko lähteä huomenna, tulevat ne sitten perille tai eivät, joten se tekee sen vaikeaksi. Ja varmasti me haluamme osoittaa myötätuntoamme ja ottaa osaa veljemme suruun, veli Parnellin menetettyä äitinsä, aivan niin kuin minäkin menetin juuri äskettäin. Ja olen varma, että sisar Spencer ja monet muut täällä, jotka juuri äskettäin ovat kulkeneet murheiden varjojen kautta, haluavat myöskin jakaa myötätuntonsa.

29 Kumartakaamme nyt päämme hetkeksi, Hänen Läsnäolossansa, rukousta varten. Haluan teidän nyt rukoilevan minun puolestani. Ja on jotenkin vaikeata yrittää nähdä täällä tänä iltana, tämän valon niin hämärtäessä. Ja silmäni on kyllä kunnossa, mutta he panivat vähän Belladonnaa siihen lievitykseksi. Tehän tiedätte, mitä se on. Ja niin on ollut noin kuusi päivää, ja hän sanoi, että se voi kestää vielä viikon tai kymmenen päivää. Niinpä rukoilkaa puolestani. Ja sitten nämä kajahdukset tästä mikrofoonista seiniä vasten, joten rukoilkaa minun puolestani. Ja voisinko nähdä kätenne, ja Jumala, jos teillä on jokin pyyntö, niin kohottaisitteko ylös kätenne. Jumala vastaa rukoukseen, kun me nyt vakavina tulemme yhteen ja kumarramme päämme.

30 Taivaallinen Isämme, Sinä olet valinnut niin, että meidän tulee kokoontua yhteen.

Se on Jumalan tahto, että meidän tulee kokoontua yhteen, kun me näemme tuon päivän lähestyvän, ja tehdä se säännöllisesti: Herra, tuodaksemme itsemme lähemmäksi Sinua ja lähemmäksi toinen toistamme, yhdessäolon sitein, Jeesuksen vuodatetun veren kautta, joka tekee sen mahdolliseksi.

31 Niinpä me olemme kiitolliset tänä iltana, Herra. En ole koskaan ollut niin kiitollinen täällä olemisestani, Herra. Minä olen niin kiitollinen Sinulle, etten löydä sanoja siitä, kuinka kiitollinen olen näöstäni ja kuulos-

tani ja siitä, että olen elävien joukossa täällä maan päällä, jatkaakseni Evankeliumin kanssa. Se saa meidät niin arvostamaan sitä, Herra, kun me ymmärrämme, kuinka lähellä se oli... Kun jopa viisaat miehet raapivat päätään ja sanovat: "Kuinka se voi olla mahdollista? Sen täytyy olla Jumalan käsi!" Silloin minä kumarran pääni nöyryydessä, Herra, kun näen kohdalleni tulleen ihmeen, joka tehtiin siellä, missä Sinun palvelijasi seisoi. Olen niin kiitollinen. Ja nyt, Isä, minä uudelleen vihin elämäni Sinun palvelukseesi. Koskaan ei elämässä voi olla lähempänä kuolemaa, ja sitten elää. Niinpä minä olen kiitollinen.

32 Ja nyt, minä rukoilen kaikkien näiden ihmisten puolesta, jotka kohottivat kätensä tänä iltana, jokaisella heistä oli pyyntö. Ja monilla, melkein kaikilla, on annettavana kiitos, Herra, sydämissänsä, siitä, mitä Sinä olet myös heille tehnyt.

33 Nyt me olemme tänä iltana kokoontuneet hyvin erikoiseen tilaisuuteen, ottaaksemme sen, mitä me kutsumme "ehtoolliseksi" tai "Herran Ateriaksi". Tuo sana Commune [Suomeksi ehtoollinen.] on "keskustella jonkun kanssa". Ja sitä me olemme täällä tekemässä nyt, Herra, keskustelemassa meidän Herramme kanssa, puhuen, ja odottaen Häntä, saadaksemme vastauksen Häneltä.

34 Ja nyt, Isä, me rukoilemme, että Sinä puhuisit meille takaisin tänä iltana kirjoitetun Sanan kautta. Ja anna sydämiimme jotakin, joka vakauttaa meidän matkaamme, Herra, ja antaa meille uutta rohkeutta. Ja siunaa pastoriamme, Herra, kallista veljeämme, Sinun palvelijaasi, hänen vaimoansa ja perhettänsä; diakoneita ja luotettuja, ja jokaista henkilöä, joka tulee seurakuntaan. Oi Jumala, vedä meidät lähemmäksi Sinua. Voikoon olla niin kuin runoilija sanoo: "Siunattu olkoon side, joka sitoo sydämemme yhteen kristillisessä rakkaudessa. Meidän sukulaismieltemme yhteys on ylhäällä olevan kaltainen." Suo se, Herra. Siunaa kaikkia palvojia ympäri maailman. Ja nyt, Isä, murra meille Elämän Leipä, kun me odotamme Sinua. Sinun rakkaan Lapsesi, Jeesuksen Kristuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen.

35 Nyt monet haluavat merkitä muistiin raamatunpaikat, joita ehkä luetaan. Ja minulla on... Tänään iltapäivällä, oltuani ulkona veli ja sisar Woodin kanssa... Me olimme olleet tapaamassa veljeämme Gobel Robersonia, siellä hänen näyttelyhallissansa. Sitten takaisin tullessamme sisar Wood kertoi minulle siitä hienosta sanomasta, joka pastorillamme oli tänä aamuna. Ja satuin ajattelemaan, että ehkä tuolla pienellä kaveri-

raukalla on kurkku kipeä, samoin kuin minullakin, mutta ajattelin että jakaisimme tämän, jos hän ehkä sattuisi pyytää minua puhumaan. Joten tein muutamia muistiinpanoja, joista haluaisin puhua.

36 Menkäämme ensimmäiseksi 2. Kor. 6:7-10. Ja sitten 1. Mooseksen kirja 14:18 ja 19. Ja, jos Herra tahtoo, me otamme siitä sisällön aiheellemme. Nyt haluan lukea ensin 2. Kor. 6: 7-10.

> *Totuuden sanalla, Jumalan voimalla, vanhurskauden haarniska oikeassa kädessä ja vasemmassa,*
>
> *Kunniassa ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä maineessa: niin kuin pettäjinä, ja kuitenkin todellisina;*
>
> *Kuin tuntemattomina, ja kuitenkin hyvin tunnettuina; kuin kuolemaisillamme, ja, katso, me elämme; kuin kuritettuina, ja ei kuitenkaan tapettuina;*
>
> *Kuin murheellisina, kuitenkin aina iloiten; kuin köyhinä, kuitenkin tehden monet rikkaiksi; omistamatta mitään, ja kuitenkin omistaen kaiken.*

1. Mooseksen kirja 14:18 ja 19.

> *Ja Melkisedek, Saalemin kuningas, toi leipää ja viiniä: ja hän oli kaikkein korkeimman Jumalan pappi.*
>
> *Ja hän siunasi hänet, ja sanoi: Olkoon Abram kaikkein korkeimman Jumalan, taivaan ja maan omistajan siunaama:*

37 Ja ottaakseni siitä tekstin, minä haluan puhua aiheesta *Omistaen kaiken.* Kuten tässä Korinttolaikirjeessä sanottiin, että me olemme köyhiä, mutta kuitenkin omistaen kaiken. Omistaen kaiken. No niin, minä pidän siitä. Me luimme juuri 1. Mooseksen kirjasta, kuinka Abraham kohtasi tämän suuren miehen nimeltä Melkisedek, joka oli sekä taivaan että maan omistaja. Ja silloin Hän oli kaiken omistaja, ollen taivaan ja maan omistaja, se sisältää kaiken.

38 Me tunnemme tuon kertomuksen Abrahamista, ja mitä tapahtui. Hänet oli kutsuttu palveluspaikallensa. Hänet oli kutsuttu ulos omasta maastansa, kaldealaisten maasta, ja Uurin kaupungista, missä hän oli asunut isänsä ja sukunsa kanssa. Ja se oli alhaalla Siinearin laaksossa, ja oli luultavasti rikasta ja hedelmällistä maata. Ja Abraham, niin kuin ymmärrämme, ei ollut mikään erikoinen henkilö maailman silmissä. Toisin sanoen, hän ei ollut kuningas, hallitsija tai vallankäyttäjä. Hän oli vain tavallinen mies. Ja hän oli nainut sisarpuolensa Saaran, ja tehnyt sen luul-

tavasti silloin, kun tämä oli nuori nainen. Ja Jumala oli kutsunut hänet seitsemänkymmenenviiden vuoden ikäisenä palveluksen elämään, ja se sisälsi myös hänen apunsa, vaimonsa.

39 Ja juuri tästä me voisimme alkaa. Minä uskon, että kun Jumala kutsuu miehen palvelukseen, ja jos hän on naimisissa oleva mies, jolla on apunsa, niin silloin Hän kutsuu myös hänen vaimonsa hänen kanssansa, koska he kaksi ovat yksi. Ja sitten voimme myöhemmin nähdä, että Jumala mahdollisesti olisi tappanut Saaran, kun hän epäili tuon Enkelin sanomaa, kaksikymmentäviisi vuotta myöhemmin, kun he olivat istumassa tuona päivänä siellä tammen alla, ja kun tuo Enkeli kertoi Abrahamille, että hän tulisi olemaan äiti, Saara nauroi sisäisesti, ja sanoi: "Kuinka minä voisin, kun olen vanha?" Yhdeksänkymmentä vuotias ja hänen miehensä satavuotias. Hänen kohtunsa oli ollut kuiva jo vuosia, ja Abrahamin ruumis oli yhtä hyvä kuin kuollut. Kuinka hänellä silloin enää olisi koskaan voinut olla nautintoa miehensä kanssa? Ja hän naurahti sydämessänsä.

40 Ja tuo Enkeli, istuen selkä telttaan päin käännettynä, sanoi: "Miksi Saara nauroi?"

41 Ja Saara kielsi sen. No niin, kertoa Jumalalle vasten kasvoja, että Hän on väärässä. Näettekö? Se olisi maksanut hänen elämänsä, mutta Jumala ei voinut ottaa Saaraa, koska hän oli osa Abrahamista. Ymmärrättekö? Ja hän oli osallinen liitosta yhdessä miehensä kanssa, ja niin hänen täytyi olla hänen kanssansa. Niinpä Jumala ei voinut ottaa Saaraa, ottamatta osaa Abrahamista, sillä nämä kaksi ovat yksi.

42 Mikä kaunis esikuva meistä tänään, jotka syntiä tehtyämme olemme ansainneet kuoleman, mutta Jumala ei voi tappaa meitä, koska me olemme osa Kristuksesta. Eikö se olekin kaunis ajatus, olla liitossa Kristuksen kanssa? Näettekö? Se on armosta, koska me olemme liitossa Kristuksen kanssa. Niinpä, sen vuoksi, kun me teemme syntiä, meidän tulisi nopeasti tunnustaa ne, että ne ovat väärin, koska Jumala voisi ottaa meidän elämämme. Mutta Veri on vastaamassa meidän sijastamme, ja Jumala ei voi ylittää tuota Verta. Näettekö? Hän yksinkertaisesti ei voi tehdä sitä, koska on lupaus, että Hän ei tulisi tekemään sitä. Niinpä Hän ei voi rikkoa omaa lupaustansa. Ymmärrättekö? Niinpä Jumalalla on itsensä, niin kuin sanotaan, pussissa. Näettekö, Hän ei voi rikkoa lupaustansa. Ja Hän lupasi tuon Veren kautta, että kuka tahansa uskoo, hänellä on Iankaikkinen Elämä, eikä Hän voi rikkoa tuota lupausta.

43 Niin me näemme, että Abraham, kuuliaisuudessa, jätti kotinsa, jätti maansa, ja erottautui kaikesta, kaikesta maallisesta asemastansa ja omaisuudestansa, vaeltaakseen vieraassa maassa. Se on esikuva Seurakunnasta. Meidän on pyydetty hylkäämään kaikki, mikä on tästä maailmasta, voidaksemme seurata Kristusta.

44 No niin, me näemme Abrahamin seuraamassa edelleen, vuosi vuodelta. Ja hän otti mukaansa jonkin osan sieltä, ja se oli hänen isänsä, joka kuitenkin kuoli välittömästi. Ja sitten hän otti myös veljenpojan Lootin, ja Loot erosi hänestä kiistan vuoksi, ja meni alas Sodomaan elääkseen siellä, vaikka hän olikin osa Abrahamista. Ja Jumala antoi tuon maan ja kaiken, mitä siinä oli, Abrahamille, hän peri sen kaiken. Jumala sanoi: "Katso itään, etelään, länteen, pohjoiseen, ja kaikki siitä kuuluu sinulle ja sinun siemenellesi sinun jälkeesi. Se on kaikki sinun!"

45 Nyt yhtenä päivänä, se oli kovaa Abrahamille, ja helppoa Lootille, joka eli synnissä. Kuinka helppoa se onkaan, ja kuinka miellyttävää se näyttääkään olevan, ja kuinka viatonta se näyttää olevan. Loot ehkä sanoi: "Kaikki on hyvin niin kauan kuin minä uskon. Minä uskon Jumalaan, joten miksi en voisi mennä tänne alas Sodomaan, kyllähän se sopii. Minähän olen uskovainen." Mutta se ei sopinut.

46 Katsokaahan, Jumala, kun Hän kutsui Abrahamin, Hän kutsui hänet erottamaan itsensä kaikesta. Ja se meidän täytyy tehdä. Jumala kutsuu meidät täydelliseen eroon synnistä. "Tulkaa ulos heidän keskuudestansa, älkää olko osalliset siitä!" Karttakaa sitä, kaikkea, mikä näyttää pahalta. Erottautukaa, olkaa täydellisesti kuolleita sille! Pysykää välimatkan päässä siitä. Älkää astuko sen maaperälle, huolimatta siitä, kuinka mukavalta se näyttää.

47 Te ihmiset, te saatatte nyt ajatella: "Veli Branham, joskus minulla on kiusaus varastaa, tai joskus minulla on kiusaus tupakoida." Tai joskus te naiset ajattelette: "Minulla on kiusaus pukeutua niin kuin maailman ihmiset, tiedättehän, moraalittomiin vaatteisiin", ja varsinkin nuorilla naisilla on kiusaus siihen. No niin, te ajattelette sitä kiusaukseksi, mutta entä miten on palvelustehtävässä, jossa teidän täytyy tarkata jokaista pienintäkin liikettä. Mikä suuri asia onkaan kysymyksessä, ja miten paljon enemmästä heidän täytyy vastata. Koska teidän ei tarvitse vastata kuin omasta sielustanne, mutta meidän täytyy vastata jokaisesta, jolle me puhumme. Ymmärrättekö? Niinpä Saatana jatkuvasti... Te sanotte: "Eikö tuo olekin kaunis pikku puku? On kyllä kokonaan väärin käyttää sitä,

mutta eikö se olekin kaunis? Se sopisi minulle aivan tarkalleen." No niin, te tiedätte, että se on väärin, mutta minulle se on... Mutta sananpalvelijan kohdalla se on: "Sinun tulisi mennä tähän kokoukseen täällä, tämä on juuri se. He sanovat, että siellä on niin suuri seurakunta." Ja kuitenkin teidän täytyy odottaa ja kuulla Jumalan sanovan: "Mene", näettekö. Sanotaan: "Etkö menisi tapaamaan tätä henkilöä täällä? Tämä on sellaista-ja-sellaista." Ja teidän on tarkattava ja oltava varovaisia. Näettekö? Oi, se on niin ovelaa. Ja meidän on pidettävä silmällä noita asioita.

48 No niin, Abrahamin oli myös tarkattava sitä. Mutta hän, sen sijaan, että olisi mennyt Sodomaan Lootin kanssa, erotti itsensä ja meni erämaahan, valiten tien Herran muutamien halveksittujen kanssa. Sen tulisi olla meidän asenteemme. Valita tie Jumalan kansan kanssa, huolimatta siitä onko se kovaa vai helppoa, menkää joka tapauksessa. Olkaa valmis lähtemään milloin tahansa, milloin tahansa Hän saattaa kutsua teitä.

49 Ja sen jälkeen eräs kuningas lähti sotapolulle pienen heimon kanssa siellä ja pyyhkäisi tuon laakson lävitse, vallaten kaikki pienet ryhmät siellä, kaikki pienet kuningaskunnat, ja tuli Sodomaan ja otti mukaansa Sodoman ja Gomorran kuninkaan, ja otti Lootin, Abrahamin veljenpojan, hänen vaimonsa ja tyttärensä, ja kaikki heidän omaisuutensa, mitä heillä oli, kulkien suoraan eteenpäin, puhdistaen koko maan mennessään. Ja mikä hirvittävä asia se onkaan, synnin palkka on kuolema! Ilman epäilystä Loot käsitti sen, kävellessään siellä mahdollisesti köysi tai ketju kaulassansa, orjana; hänen lapsensa, nuoret tytöt tulisivat raiskatuiksi; ja hänen vaimonsa ja kaikki, ja he voisivat kuolla milloin tahansa. Jos hän olisi tottelematon yhdellekin määräykselle, hän ehkä joutuisi johonkin muuhun valtakuntaan jossakin, ollakseen siellä orjuudessa loput elämänsä päivistä.

50 Mutta Abraham, kun hän sai tietää, että Loot oli viety, joka oli osa Abrahamin omaisuutta, hän on saattanut sanoa: "Jumala, Sinä sanoit, että jos minä tottelisin Sinua, ja vaeltaisin täällä, tässä maassa, niin Sinä antaisit tämän minulle. Se kuuluu minulle. Ja Loot on osa tästä, joten minä menen noutamaan hänet takaisin." Niin hän varusti palvelijansa ja aseisti heidät. Hän ajoi palvelijoineen takaa tätä kuningasta, ja muita kuninkaita, jotka olivat hänen kanssansa, kunnes hän tavoitti heidät. Katsokaa, miten suuri armeija he olivat silloin! Mutta Jumalan, Ylimmän Kenraalin johdon alla, hän erotti itsensä ja hyökkäsi heidän päälleen ja teurasti nuo kuninkaat, ja toi takaisin Lootin ja kaikki nämä pienten ku-

ningaskuntien ihmiset takaisin kotimaahansa.

51 Mikä kuva Abraham siellä onkaan Kristuksesta, joka tuli vihollisen perään, joka oli saanut haltuunsa kaiken, ja toi meidät jälleen takaisin.

52 Me näemme nyt tässä suuressa kertomuksessa, että Abraham, voittonsa jälkeen, ollessaan matkalla takaisin, kohtasi Taivaan ja maan Omistajan, Melkisedekin, joka on Jerusalemin Kuningas, Saalemin, joka oli Jerusalem, joka on Rauhan Kuningas, joka on Vanhurskauden Kuningas. Hänellä ei ollut isää eikä äitiä, Hänellä ei ollut alkua eikä Hänellä koskaan tulisi olemaan loppua, joten se ei ollut kukaan muu kuin Kaikkivaltias. Ja Hän kohtasi Abrahamin tiellä, hänen ollessaan matkalla kotiin kuninkaiden teurastuksesta. Hän kohtasi Omistajan. Tuo Yksi, joka omisti kaiken, kohtasi hänet matkalla kotiin. Mikä ihmeellinen asia!

53 Minä pidän tästä. Abraham oli kaiken perillinen, lupauksella, joten hän saattoi vaatia kaikkea, mitä maassa oli ja myös maata itseänsä. Abrahamille oli annettu lupaus. Me ymmärrämme, että Abraham oli köyhin mies koko maassa, koska hän asui ulkona erämaassa, ja asui rauhassa Jumalan kanssa. Ja Loot, joka oli rikas, asui kaupungissa ja hänestä tuli kaupungin pormestari; hän istui portissa, hän oli tuomari, ja tuomitsi kaupungissa, ja hänellä oli kaikki rikkaudet ja muut asiat. Mutta Abraham oli erämaassa, ja ehkä köyhin mies koko maassa, ja kuitenkin omistaen kaiken. Aamen! Siitä minä pidän.

54 Oi, me emme ehkä ole rikkaita tänä iltana tämän maailman tavarasta, mutta me omistamme kaiken. Seurakunta, itsessänsä, omistaa kaiken. Ollen köyhä, mutta kuitenkin rikas ja omistaen kaiken. Minä pidän siitä. Sitä me olemme. Tuo vanha laulu, jota meillä oli tapana laulaa vuosia sitten…

Minun Isäni on rikas taloista ja maasta.
Hän pitää maailman rikkauksia kädessänsä!
Rubiineja, timantteja, hopeaa ja kultaa ovat Hänen arkkunsa täynnä.
Hänellä on sanoin kuvaamattomat rikkaudet.

Ja me omistamme sen, koska olemme Kuninkaan lapsia. Aamen. Lapsi on aina perillinen, sen me tiedämme.

55 Abraham voi vaatia sitä, vaikka hän olikin köyhä, ja hänen karjansa näki nälkää; sillä Loot oli ottanut parhaan maan. Hänellä oli pula vedestä. Päivät olivat kuumia, ja hänen paimenensa olivat olleet vaikeuksissa,

ja kaikki näytti menevän vikaan Abrahamille, mutta kuitenkin hän oli kaiken omistaja.

56 Ja tänään todellinen uskovainen on heitetty ulos ihmisten keskuudesta, häntä kutsutaan fanaatikoksi, pyhäksi kieriskelijäksi, tai jonkinlaisella loukkaavalla nimellä, jonkinlaiseksi uskonnolliseksi fanaatikoksi, ja kuitenkin hän on koko Taivaiden ja maan perillinen. "Siunattuja ovat nöyrät, he perivät maan." Oi! Vaikka teidät onkin työnnetty ulos asumaan jossakin mökissä, ja teillä tuskin on rahaa maksaa vuokraanne, te kuitenkin omistatte kaiken. Aamen. Täytyy tehdä työtä ja hikoilla muutaman dollarin vuoksi elääksenne rehellisesti, saadaksenne kengät lastenne jalkoihin ja ruokkiaksenne heidän nälkäiset suunsa, ja kuitenkin omistaen ja ollen kaiken täällä olevan perillinen. "Nöyrät perivät maan." He omistavat sen. Oi, minä pidän siitä! Maan omistaja! Kuka se on? Uskovainen. Uskovaisella on omistuskirja Jeesuksen Kristuksen kautta, että "Hän on oleva tämän koko maailmankaikkeuden omistaja." Se on totta. "Nöyrät perivät maan."

57 Abraham voi omistaa koko tuon maan ja kaiken, mitä siinä oli. Jumala oli antanut sen hänelle. Ja Loot oli osa tuosta maasta. Niinpä Abrahamilla oli oikeus siihen. Hän voi vaatia sitä itsellensä. Hän sanoi: "Nyt Jumala, Sinä annoit minulle lupauksen, että tämä maa ja kaikki, mitä siinä oli, on minun, ja Sinä annoit tuon lupauksen. Nyt minun sukulaiseni, ja kaikki mitä hänellä on, on otettu ja viety pois."

58 Toisin sanoen, jos sovittaisin sen tähän päivään, niin sanoisin, että Seurakunta voisi sanoa: "Herra Jumala, tässä makaa minun veljeni, syöpä on iskenyt häneen, tai tuberkuloosi on iskenyt häneen. Minä otan tuon lupauksen, se on minun omaisuuttani. Sinä olet sanonut minulle niin!" Aamen! Siinä se on teille. Sitten te voitte mennä tuon vihollisen, perkeleen perään, ja teurastaa sen, aivan niin kuin Abraham teurasti nuo kuninkaat ja toi takaisin omaisuutensa. Aamen. Minä pidän siitä. Se kuuluu uskovaiselle.

59 Vaikka Abrahamilla olikin oikeus tuohon lupaukseen, ja tuo lupaus oli hänen, täytyi hänen kuitenkin taistella omistaakseen sen. Aamen. Siinä se on teille. Tämän päivän uskovaisena, vaikka olemmekin kaiken perillisiä, vaikka olemmekin jokaisen hengellisen siunauksen perillisiä, vaikka olemmekin perilliset jokaiselle fyysiselle siunaukselle ja jokaiselle Raamatun lupaamalle siunaukselle, kuitenkin teidän täytyy taistella jokaisesta tuumasta siitä. Sillä tavalla Jumala on sen asettanut olemaan. Se

on aina ollut sillä tavalla. Teidän täytyy taistella ottaaksenne haltuunne sen, minkä tiedätte olevan omaanne. Teidän täytyy taistella omistaaksenne sen. Ja sillä tavalla meidän täytyy tehdä nyt.

60 Te sanotte: "Veli Branham, minä tarvitsen parantumista."

61 Tuo lupaus on teidän. Mutta jos koskaan saatte sen, niin te ette saa sitä helpolla, sen voin sanoa teille. Teidän täytyy ottaa se pois Saatanalta. Saatana valtaa teidän terveytenne, ja teidän oikeutenanne on mennä Saatanan luo ja sanoa: "Anna se takaisin! Ojenna se minulle! Minä tulen Herran, Taivaiden ja maan Omistajan Nimessä, ja minä olen Hänen perillisensä. Anna se takaisin! Sinä olet ottanut lapseni, sinä sait hänet sekaantumaan vääränlaisen pojan kanssa. Sinä otit poikani ja sait hänet sekaantumaan vääränlaisen tytön kanssa. Minä vaadin heitä! Minä vaadin lapsiani. Minä vaadin veljeäni. Minä vaadin sisartani. Kyllä Saatana, sinä viettelit heidät sinne ulos, pois Jumalan huoneesta, mutta minä tulen heidän jälkeensä. Minä vaadin heitä."

"Hyvä on, mistä sinä sen tiedät?"

"Minä olen kaiken perillinen. Aamen. Se on annettu minulle. Minä olen perillinen, ja voin vaatia kaiken sen, mitä Jumala on luvannut minulle." Aamen. Siinä se on teille. Oi!

62 Kuinka te saatte sen; onko se jotakin, mitä te olette tehneet? Ei koskaan. Se on ansaitsematon lahja, jonka Jumala antoi meille, ja se on meidän, se kuuluu meille. Saatana ei voi pitää sitä, jos te menette kirjoitustenmukaisella Sanan valtuudella, uskon kanssa, sanoaksenne: "Se on minun! Päästä irti." Aamen. Kunnia! Minä pidän siitä. "Saatana, päästä irti. Sinä otit sen minulta. Anna se takaisin, koska minä asetan vaatimuksen siitä sinulle. Minulla on se kirjoitettuna täällä Sanassa: 'Taivaat ja maa katoavat, mutta tämä vaatimus ei katoa, ja minä vaadin tätä, koska Jeesus sanoi, että mitä tahansa minä pyydän Isältä Hänen Nimessänsä, sen Hän tulisi antamaan minulle. Jos minä sanoisin tälle vuorelle: 'Siirry', enkä epäilisi sydämessäni, vaan uskoisin tapahtuvan sen, mitä olen sanonut, niin minä voin saada sen, mitä olen sanonut. Päästä irti!" Se saa hänet liikkeelle. Älkää vain panko häntä liikkeelle, vaan ajakaa hänet pakoon. "Laske irti, koska olen tullut Kirjoituksen mukaisella valtuudella. Minä olen uskovainen." Ymmärrättekö sitä? Kyllä vaan, niin se on.

63 Mitä Abrahamin täytyi ensin tehdä, voidakseen tehdä tämän? Hänen täytyi asettaa uskonsa Jumalan luvatun Sanan vahvalle kallioperustukselle. Katsokaahan, ainoa, mitä hänellä oli, oli pieni joukkonsa, ehkä tusi-

nan verran palvelijoita. Ja siellä oli ehkä parin tuhannen miehen armeija aseistettuna, eivätkä hänen miehensä olleet sotilaita, vaan palvelijoita, karjamiehiä ja lammaspaimenia; ja heillä oli mahdollisesti vanhoja ruostuneita puukkoja, jotka he olivat löytäneet jostakin erämaasta, jossa sateet olivat ne ruostuttaneet. Mutta Abraham ei katsonut ruostuneita puukkoja tai oliko heillä ollenkaan kilpiä, vaan hänen uskonsa lepäsi Jumalan Sanalla. Siinä se on teille. Se saa sen aikaan. Siinä se on.

"Kuinka sinä tulet taistelemaan heidän kanssaan, saavutettuasi heidät?"

64 "Se ei kuulu minulle. Minun kuuluu vain asettaa uskoni siihen, mitä Jumala on sanonut. Se on minun, minä menen sen perään, se kuuluu minulle." Aamen. Nyt, kun sairaat ihmiset vain voivat nähdä sen, niin sairaus on ohitse juuri silloin. Näettekö? Varmasti.

65 Kun syntinen voi nähdä, ettei teidän enää tarvitse tehdä syntiä! Monet ihmiset tekevät syntiä, koska heidän täytyy. Se on säälittävä tila, kun te sanotte, että täytyy tehdä syntiä. Mutta, kun te vain käsitätte, että teidän ei enää tarvitse tehdä syntiä! On ihmisiä, jotka kiroavat ja nauravat teitä vasten kasvoja, ja kutsuvat teitä idiootiksi ja kaikeksi muuksi, he ovat niitä, jotka tekevät tahallisesti syntiä. Näettekö, silloin heille ei ole mitään toivoa. Mutta tuo, joka jatkuvasti tekee jotakin, jota hän ei halua tehdä. Hän varastaa, eikä haluaisi tehdä sitä. Hän valehtelee, eikä haluaisi tehdä sitä. Hän tekee asioita, joita hän ei haluaisi tehdä, hän ei haluaisi olla syntinen. Hänelle on olemassa toivo, jos te vain voitte saada hänet näkemään sen, mikä on Totuus. Ymmärrättekö? Tulkaa Jumalan lupaukseen ja asettakaa uskonne siihen, ja sitten menkää vihollista vastaan. Hän yksinkertaisesti ei voi pitää sitä enää pidempään, siinä kaikki, koska se on teidän.

66 No niin, katsokaamme nyt tätä miestä. Tässä Abraham sanoi: "Minä olen perillinen. Tämä kuuluu minulle, kaikki tässä maassa kuuluu minulle. Koska Jumala... Eikä se vielä ole minulla." Mutta se oli hänelle, se oli hänen joka tapauksessa.

67 Me olemme nyt kaiken perilliset. Onko se oikein? Me olemme kaiken perillisiä. Me luimme sen juuri Raamatusta tässä. Me olemme kaiken perilliset, kaiken. Se ei ole vielä hallussamme, mutta se on meidän. Aamen. Oi, kunnia! Minä en omista tuumaakaan maata, mutta se kaikki on joka tapauksessa minun. Varmasti. Se kaikki on meidän, se kuuluu ihmisille, Seurakunnalle, uskovaisille, Kristuksen Morsian omistaa jokai-

sen hitusen siitä. Venäjä taistelee siitä, Yhdysvallat taistelevat tuosta, ja tämä taistelee tästä ja ja tämä tästä täällä, ja sitten he kutsuvat meitä hulluiksi. Pysykää vain vaiti, te omistatte sen joka tapauksessa. Aamen. Te olette joka tapauksessa sen kaiken perilliset, joten antaa heidän touhuta ja räjäyttää ilmaan toinen toisensa. Se kuuluu meille. Me olemme ne, jotka tulemme saamaan sen. He eivät voisi koskaan edes ajatellakaan sitä, mutta me teemme niin joka tapauksessa. Se on kuitenkin oleva niin!

68 Kuka olisi ajatellut, että tuo vanha pieni köyhä mies siellä mäellä, noiden laihojen ja luisevien eläintensä kanssa, olisi omistanut sen kaiken? Koko Palestiina kuului hänelle. Kyllä vaan. Niinpä, kun loppunäytöksen aika tuli, Jumala todisti olevansa hänen kanssaan. Hän otti tuon pienen kourallisen miehiä ja meni sinne ja teurasti heistä jokaisen ja toi takaisin omaisuuden. Aamen. Minä pidän siitä. Miksi? Hän asetti uskonsa Jumalan Kallio-lupaukselle. Sitä siinä tarvittiin. Hän ei rakentanut millekään muulle perustukselle, hän ei mennyt ja liittynyt organisaatioon tai jotakin sellaista. Hänen uskonsa lepäsi tuolla Lupauksen päällä! Aamen. Siinä se on, se lepäsi tuolla Lupauksen päällä, ja niin hän marssi eteenpäin! Oli miekka sitten ruostunut tai ei, se ei merkinnyt mitään hänelle, hänen uskonsa lepäsi tuolla Lupauksen päällä.

69 Ja, kun te tulette rukoiltavaksi, jos haluatte pelastusta, jos haluatte Jumalallista parantumista, ei väliä, mitä haluatte, jos te olette uskovainen, te olette jokaisen lupauksen perillinen. Niinpä antakaa uskonne levätä tuon lupauksen päällä ja marssikaa eteenpäin, ja sanokaa Saatanalle: "Anna se takaisin! Anna se takaisin! Se on minun." Älkää antako hänen hämätä teitä. Seisokaa vain siellä, ja hän tulee antamaan sen takaisin. Jumala sanoi, että hän tekisi, ja niinpä hänen täytyy tehdä se. Teillä on siihen valtuudet. Kyllä, te olette kaiken perilliset.

70 Hän pysyi tuolla perustuksella, luvatulla Sanalla, jonka perillinen hän oli. Hän oli perillinen, ja niinpä hän oli tietoinen siitä. Hyvä on, ja sen jälkeen, kun tuo lupaus oli vahvistettu hänelle, hän oli yhdessä Lupaajan kanssa. (Minä pidän siitä.) Sen jälkeen, kun Jumala on antanut lupauksen. Ja sitten, katsokaahan, Abrahamilla ei koskaan aikaisemmin ollut tuonkaltaista koetusta. Vaikka hän tiesikin sen kaiken kuuluvan hänelle, ja, että se oli lupaus, hänen ei koskaan ollut tarvinnut taistella armeijaa vastaan. Hän ei tiennyt mitään siitä. Häntä ei oltu koulutettu taistelemaan. Abraham ei ollut taistelija, hän oli maanviljelijä. Ja Abraham ei voinut tehdä mitään, koska hän ei ollut sotilas. Hänen miehensä eivät ol-

leet sotilaita, vaan maanviljelijöitä. Niinpä ainoa asia, jonka hän saattoi tehdä, oli vain ottaa Jumalan lupaus, ja panna uskonsa tuon lupauksen päälle ja lähteä liikkeelle, mennä sen perään. Sitten, kun Abraham oli nähnyt sen, kun hänellä oli tuo lupaus ja Jumala oli vahvistanut sen hänelle, että Hän aina pitää lupauksensa... Aamen! Siinä se on.

71 Jos te ette vielä koskaan ole vastaanottaneet Pyhää Henkeä, ettekä tiedä mitään Siitä, ja kuitenkin jokin sydämessänne sanoo teille, että te haluatte Sen, niin pysykää juuri siinä. Se on Iankaikkinen Elämä, sen perillinen te olette. Pysykää paikallanne, ja katsokaa Saatanaa suoraan kasvoihin ja sanokaa: "Sinä olet ryöstäjä, sinä se olet! Minä olen tullut ottamaan haltuuni sen, minkä puolesta Jeesus Kristus kuoli, että minulla voisi olla se, ojennahan se nyt takaisin! Häivy pois minun tieltäni! "

72 Sitten, ensimmäinen asia mitä tiedätte, on, että Pyhä Henki vuodatetaan yllenne. Silloin jotakin tapahtuu. Jotakin tulee tapahtumaan. Mitä se on? Jumala on vahvistanut sen, että Hän pitää Sanansa. Niin se on, tarkalleen. Sitten sen jälkeen, kun olette nähneet Sanan vahvistetuksi teille, että te olette pelastunut, ja että teillä on Pyhä Henki, niin mitä sen jälkeen? Abraham oli voittanut ja tässä hän tuli marssien takaisin; hän oli mennyt uskon kanssa, joka lepäsi Sanan päällä, että hän voisi tuoda kaiken kadottamansa takaisin, ja tässä hän oli tulossa takaisin sen kanssa, marssien voittajana. Sen saman asian te voitte tehdä. Jos teillä ei ole Iankaikkista Elämää, niin pyytäkää Jumalalta. Tunnustakaa syntinne ja uskokaa Jumalan Poikaan, vastaanottakaa Pyhän Hengen kaste, ja sanokaa: "Jumala, minä tulen sitä varten, olen tässä vastaanottaakseni Sen." Sitten te marssitte takaisin voittajana. Teillä on Se. Aamen., Silloin aurinko paistaa ja linnut laulavat eri tavalla ja kaikkea muuta. Silloin te rakastatte jokaista. Tuo entinen viha, ilkeys ja epäsopu, se on poissa. Te rakastatte jokaista! Oi, teillä on hienoa aikaa, laulaen, huutaen ja ylistäen Jumalaa. Te ette välitä siitä, mitä kuka tahansa muu sanoo teistä. Sillä ei ole väliä. Aivan varmasti, sillä te marssitte voittajan marssia!

73 Sitten kuka tuli kohdatakseen hänet? Kuka tuli ja kohtasi hänet tiellä? Melkisedek. Melkisedek tuli ja kohtasi hänet, sen jälkeen, kun Hän oli vahvistanut Sanansa. Melkisedek oli Hän, joka oli antanut hänelle Sanan. Ja sitten pantuaan uskonsa tuohon Sanaan, ja saavutettuaan voiton ja ollessaan palaamassa, sitten heillä oli yhdessäolo. Aamen. Niin tulee myös teillä olemaan. Oi, Hänen Sanansa tulee joksikin aivan uudeksi teille, kun te kerran olette saaneet Pyhän Hengen kasteen. Oi!

74 Te sanotte: "Minä en voi nähdä näitä asioita. Minä en usko huutamiseen. Minä en usko kielillä puhumiseen. Minä en usko Jumalalliseen parantumiseen." Se vain osoittaa, että ette ole koskaan saaneet voittoa. Niin se on. Mutta, kun te kerran olette saaneet voiton, silloin teillä on se. Silloin teillä on se. Kyllä vaan, silloin te voitte huutaa.

75 Te olette nähneet, mitä minulla oli kerran tapana ajatella Hengessä tanssimisesta, nähdessäni jonkun nousevan ylös ja tanssivan Hengessä. No niin, olen myös nähnyt sen matkimista, mutta olen myöskin nähnyt todellisen asian. Niinpä tulin ymmärtämään, miksi ihmiset voivat tanssia Hengessä. En ole nähnyt kenenkään menevän pois tieltä, en ole vielä koskaan nähnyt yhdenkään toimivan moraalittomasti. Olen aina nähnyt sen tapahtuvan niin säädyllisesti, ja järjestyksessä ja suloisuudessa, että jopa syntiset juoksevat alttarille ja tulevat pelastetuiksi, sen ollessa meneillään. Ihmettelin miksi niin oli, ja tulin näkemään, että se oli voitto.

76 Daavid tanssi Herran edessä, kun arkkia oltiin tuomassa takaisin Sen lepopaikalle. Aamen. Kun Daavid näki Sanan, niin kuin Se silloin oli kivisillä tauluilla, olevan tulossa Sille kuuluvalle paikalle, Daavid iloitsi ja tanssi Hengessä, ympäri ja ympäri ja ympäri. Miksi? Hän näki Sanan takaisin Sen omalla paikalla. Aamen.

77 Sitä Sana tarvitsee, ei ole jotakin seminaaria, tai jotakin teologista sekasoppaa; vaan vanhanaikaista, Jumalan lähettämää saarnaajaa saarnatuolin takana, Sanan kanssa, niin että Jumala vahvistaa Sen todistukseksi.

78 Silloin Daavid sanoi: "Kunnia Jumalalle, tämä Se on!" Ja ympäri ja ympäri ja ympäri ja ympäri hän meni. Hänen pieni ylpeä vaimonsa, joka istui siellä ylhäällä ikkunassa, ollen kuninkaan tytär, sanoi: "Hänhän saattaa minut hämilleni."

79 Ja Daavid sanoi: "Etkö sinä pitänyt siitä? Katsohan tätä!" Ja ympäri ja ympäri hän meni jälleen. Kyllä! Oi, minkälainen aika hänellä olikaan!

80 Tiedättehän, Jumala katsoi alas Taivaasta ja sanoi: "Daavid, sinä olet Minun oman sydämeni mukainen mies." Näettekö? Miksi? Hän oli kadottanut kaiken ylpeytensä, hän oli kadottanut kaiken omansa. Vaikka hän olikin naimisissa kuninkaan tyttären kanssa, niin sitä ei edes otettu huomioon silloin. Hän tiesi tuntevansa Taivaiden ja maan Omistajan, ja tässä oli Jumalan Sana jälleen tulossa heidän keskuuteensa, ja Daavid oli niin onnellinen, että hän tanssi. Hän yksinkertaisesti vain tanssi niin ko-

vasti kuin hän osasi.

81 Mirjam otti tamburiinin ja tanssi, kun he olivat ylittäneet Punaisen Meren, ja nähtyään vihollisensa hukkuvan, hän voi tanssia hengessä. Kun hän oli nähnyt vihollisensa, jotka olivat kiusanneet häntä, kuolleina, silloin hän tanssi Hengessä. Se on totta. No niin, katsokaahan, se oli jälkeenpäin! Sen jälkeen, kun taistelu on voitettu, tulee Jumalan kirkkaus alas.

82 Me näemme, että Hän kohtasi Abrahamin sen jälkeen, kun lupaus oli vahvistettu. Melkisedek tuli siunatakseen Abrahamin, ja Hän sanoi: "Siunattu olkoon Abraham, ja siunattu olkoon Abrahamin Jumala, Taivaiden ja maan Omistaja."

83 Oi, kuinka pidänkään siitä, se on lupaus uskovaiselle! Te sanotte: "Mitä sillä on tekemistä meidän kanssamme?" Se on jokaiselle uskovaiselle! Uskovaisen lupaus on Iankaikkinen Elämä. Uskovaisen lupaus on Elämä, ilo, rauha, pitkämielisyys, lempeys, kärsivällisyys, kaikki Hengen hedelmät, jumalallinen parantuminen, ja on tusinoittain asioita, jotka voisimme kirjoittaa ylös tässä, jotka ovat hallussanne. Se kaikki kuuluu teille, mutta teillä ei ole sitä ennen kuin olette taistelleet siitä. Se on teidän. Kaikki mitä voidaan nähdä, kaikki näistä väliaikaisista asioista, ne kuuluvat minulle. Jumala antoi ne minulle Kristuksen kautta. Ja näkymättömät asiat kuuluvat minulle. Aamen. Minä pidän siitä! Kaiken mitä te voitte nähdä, kuten jumalallinen parantuminen ja niin edespäin, se on hienoa ja me arvostamme sitä; mutta myöskin näkymättömät!

84 Nyt tiede voi tutkia ympäri tässä ja sanoa: "Hyvä on, katsokaamme nyt, antakaapa minun tutkia tämä mies. Te sanotte, että hän on parantunut, antakaa minun viedä hänet tarkastettavaksi. Antakaahan, kun katson, mitä on tapahtunut. Ja sinä sanot, että sinulla oli kasvain kerran tässä, niinkö?"

"Kyllä, juuri siinä."

85 "Hyvä on, antakaahan minun tutkia se tieteellisesti, nähdäkseni, että eiköhän se vain uponnutkin syvemmälle, eikä lähtenyt pois. Sinä sanoit kerran olleesi sokea ja nyt sinä näet. Mistä minä sen tietäisin? Antakaa minun katsoa sitä tieteellisesti ja nähdä se."

86 No niin, he voivat tarkoin tutkia sitä, mutta kuitenkin minä olen myös sen perillinen, kaiken fyysisen. Ja sitten olen myöskin asioiden perillinen, joita ei voida nähdä, joita tiede ei kykene tutkimaan. Aamen.

Aamen. Näkymättömät asiat, aamen, minä olen niiden perillinen. Kyllä, asioiden, joita ei voida nähdä, minä olen niiden perillinen. Tämä todellinen maa, minä ja te olemme sen perilliset. Jokainen uskovainen on sen perillinen. Hyvä on, ja sitten näkymättömät! Minkä omistajat? Taivaan ja maan. Aamen. Kaikkien asioiden! Uskotteko te sen?

87 Te sanotte: "Veli Branham, miten on noiden asioiden kanssa, joita ei voi nähdä? Kuinka sinä tiedät sen?" Se on kuitenkin minun. Aamen. Taivas kuuluu minulle, se on minun, Jumala sanoi niin. Ja se on oikein. "No niin, mutta sinä et ole koskaan nähnyt sitä, kuinka sinä tiedät, että se on siellä?" Minä tiedän, että se on siellä joka tapauksessa, koska Jumala sanoi niin. "Kuinka sinä tiedät olevasi sen perillinen, kun et ole koskaan nähnyt sitä?" Minä uskon Hänen Sanansa. Aamen. Näettekö? Minä olen perillinen, ja te olette perillisiä minun kanssani, me olemme kaikki yhdessä perillisiä Kristuksen Jeesuksen kautta.

88 Panitteko merkille tässä 2. Korinttolaiskirjeessä, kuinka Paavali sanoo, että me omistamme jopa kuoleman. Ajatelkaa sitä. Omistaa kuolemako? Kyllä, se varoo meitä. Aamen. Kunnia! Olen nyt jo kokonaan unohtanut tuon kivääriin räjähtämisen, näettekö. Miksei hän voinut tappaa minua? Koska hän ei kyennyt siihen. Siksi se on, Jumala ei ollut valmis. Hän voi tulla niin paljon kuin haluaa, mutta hän ei voi ottaa teitä. Aamen. Kunnia! Minä maksoin velkani siitä pitkän aikaa sitten, kun uskoin Jeesukseen Kristukseen, joka on elossa aina ja iankaikkisesti. Nyt kuolema kuuntelee sitä, mitä me sanomme. Aamen. Te kysytte: "Omistammeko me kuoleman?"

89 Sitä Paavali sanoo tässä Korinttolaiskirjeessä. Me jopa omistamme kuoleman. Kun he olivat aikeissa katkaista hänen päänsä, hän sanoi: "Oi kuolema, missä on sinun pistimesi? Missä on sinun pistosi? Osoita minulle, missä voit pelottaa minua."

90 Kuolema sanoi: "Minä tulen panemaan sinut hautaan, ja siellä sinä tulet mätänemään."

91 Hän sanoi: "Oi kiitos olkoon Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta." Kyllä vaan. Kuolema, helvetti ja hauta, minä omistan sen kaiken, koska Hän voitti sen kaiken meille. Me olemme omistajia!

92 Aivan niin kuin Joosua ja Kaaleb toivat todisteen takaisin ennennäkemättömästä maasta, joka oli annettu kansalle lupauksella. Joosua ja

Kaaleb toivat takaisin todisteen tuon maan olemassaolosta. Heille oli siellä aikaisemmin annettu lupaus siitä. Jumala oli antanut heille lupauksen, ja he tulivat aivan maan rajalle asti, mutta he eivät olleet koskaan nähneet sitä, ja sitten Joosua ja Kaaleb kulkivat ylitse ja toivat takaisin todisteen, että tuo maa oli siellä, ja että se oli hyvä maa, joka vuosi maitoa ja hunajaa. Aamen Mistä oli kysymys? He olivat menossa ottamaan maata haltuunsa. Heillä oli lupaus. He olivat tiellään matkalla sinne, ja he tulivat Jordanille, ja Joosua ylitti sen ja toi takaisin todisteen, että se oli hyvä maa.

93 Aivan samoin kuin Joosua teki Israelin lapsille… Tuo sana *Joosua* merkitsee *Pelastaja*. Samoin Jeesus teki Seurakunnalle, kun he tappoivat Hänet. Hän voitti kuoleman. Hän voitti helvetin. Hän voitti haudan. Ja Hän nousi ylös jälleen todisteen, Pyhän Hengen kasteen kanssa, että siellä virran toisella puolella on Maa, jota he kutsuvat suloiseksi ikuisuudeksi. Aamen. Hän tuli takaisin, tuoden meille todisteen. Mitä Se saa aikaan, veli Branham? Se saa teidät lopettamaan valehtelemisen, varastamisen, ryyppäämisen, kiroilemisen, moraalittomuuden ja kaiken sellaisen. Se tekee teistä uuden luomuksen. Minä, joka kerran olin kuollut synnissä ja rikkomuksissa, elän, en kuitenkaan minä, vaan Kristus elää minussa. Minä olen uusi luomus Kristuksessa Jeesuksessa (Aamen), lupauksen perillinen. Halleluja! Kyllä vaan! Tuo Maa kuuluu meille. Kuinka te tiedätte sen? Jeesus nousi kuolleista ja toi takaisin todisteen, Pyhän Hengen, ja minulla on Se. Aamen. Whew! Kunnia! Minä olen perillinen. Kuninkaan poika ja kaikkien asioiden perillinen! Raamattu sanoo niin. Sama Jumala, joka antoi Israelille lupauksen tuosta luvatusta maasta, (joka oli ennen näkemätön asia heille), tuo sama Raamattu, tuo sama Jumala antoi meille lupauksen Iankaikkisesta Elämästä, ja Pyhä Henki on todistuksena Siitä. Kristus on elossa. Hän ei ole kuollut. Hän elää aivan keskellämme, eläen meissä, ja meidän kauttamme, ja meidän ympärillämme. Aamen.

94 Se oli Hän, joka siellä oli vierelläni tuona päivänä, kun Saatana näki mahdollisuuden tappaa minut, mutta ei voinut tehdä sitä. Aamen. Eikä hän tule koskaan tekemään sitä, ennen kuin Kristus sanoo, että kaikki on valmista. Aamen. Ei väliä, kuinka monta kertaa hän tulee yrittämään, hän tulee menemään takaisin tyhjin käsin, siihen asti kunnes Kristus antaa määräyksen. Aamen. Niin se on. Jumala lupasi sen. Se on Jumalan Sana, joka lupaa sen, ja me uskomme Sen, koska olemme perilli-

nen.

95 Minä olen Jumalallisen parantumisen perillinen. Minä olen perillinen ilosta, minulla on oikeus olla onnellinen. "Niinpä, mikä tekee teidät niin onnelliseksi?" Minulla on oikeus olla sitä. "Mistä tiedät sen?" Koska olen sen perillinen. Aamen! Nyt minusta tuntuu uskonnolliselta. Katsokaahan! Minä olen onnellisuuden perillinen. Minä olen ilon perillinen. Minä olen rauhan perillinen. Minä olen Iankaikkisen Elämän perillinen. Minä olen Pyhän Hengen perillinen. Aamen. Minä olen kaikkien Sen todisteiden perillinen. Aamen. Minä olen Jumalan arvovallan perillinen. Aamen. "Kuka teki teidät siksi?" Emme me itse; vaan Hän teki sen. Jokainen teistä on näiden samojen asioiden perillinen.

96 Valtaistuimen perillinen! "Hän, joka voittaa, on istuva Minun kanssani Minun Valtaistuimellani, niin kuin Minä olen voittanut ja istunut Isäni Valtaistuimella." Aamen, kaikkien asioiden perillinen! Ei vain yhden asian; vaan kaikkien asioiden! Kaikki on jalkojenne alla. Jopa kuolema on teidän jalkojenne alla, hauta on teidän jalkojenne alla, helvetti on teidän jalkojenne alla, synti on teidän jalkojenne alla, kaikki on teidän jalkojenne alla. Te olette perillinen! Ja te olette kuolleita ja teidän elämänne ovat kätketyt Jumalassa Jeesuksen Kristuksen kautta, ja te olette ylösnousseet Iankaikkiseen Elämään, ja olette istumassa Taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa. Oi! Whew! Kutsukaa meitä miksi haluatte, kutsukaa meitä miksi haluatte, sanokaa, että me olemme hulluja, jos niin haluatte, mutta me olemme perillisiä. Perillisiä mille? Kaikille asioille.

97 "Oletko sinä Branham Tabernaakkelin perillinen?" En, minä olen kaikkien asioiden perillinen. Sekä näkyvien, nykyisten ja tulevaisten ja kaiken, minä olen sen perillinen.

98 Ja kaikki synti ja pahuus on pantu minun jalkojeni alle, Jeesuksen Kristuksen armosta.

Hän nousi ylös pääsiäis aamuna, saavuttaen voiton kuolemasta, helvetistä ja haudasta, ja teki minut perilliseksi ja sanoi: "Odottakaa siellä, ja Minä tulen antamaan teille lupauksen." Ja Hänen voideltu ja valtuutettu palvelijansa sanoi: "Lupaus on teille ja teidän lapsillenne, ja niille, jotka kaukana ovat, niin monelle kuin Herra meidän Jumalamme kutsuu." Minä olen perillinen. Aamen. Aamen. Jeesus todisti sen meille ylösnousemuksellansa.

99 Ja me olemme taistelemassa kuoleman ja Elämän välillä! "Minä olen syntinen, veli Branham." Teidän ei tarvitse olla. Te olette syntinen, koska te haluatte olla. Teidän ei tarvitse olla. Velka on jo maksettu.

100 "Veli Branham, toivoisin, että minulla voisi olla ilo." Teillä voi olla se. Te vain annatte Saatanan ryöstää itseltänne ne etuoikeudet, joiden puolesta Kristus kuoli. Minä olen sen kaiken perillinen. Se on kaikki minun. Kaikki, minkä puolesta Hän kuoli, kuuluu minulle. Me olemme Hänen lapsiansa, me olemme sen kaiken perillisiä, minkä vuoksi Hän kuoli.

101 Nyt, kun te tulette tuolle taistelukentälle. "Ah, ei ole sellaista asiaa kuin Pyhän Hengen kaste. Tiedätkö, sinä tulet toimimaan naurettavasti. Ja se tulee olemaan jotakin erilaista." Minä en välitä, kuinka erilaista se on, minä olen sen perillinen. Se on Elämä, ja minä ajan sitä takaa. Niin se on.

102 Sen tulisi olla jokaisen syntisen vaikuttimena. "Minä tulen ja vastaanotan Sen, siltä pohjalta, kun Pyhä Henki on täällä nyt ja käskee minua tulemaan ja vastaanottamaan Sen. Se on minun. Minä en tule nousemaan ylös ennen kuin olen vastaanottanut Sen. Minä en tule olemaan fanaatikko. Minä tulen pysymään juuri tässä, enkä kiinnitä huomiotani mihinkään muuhun. Minä en lakkaa rukoilemasta, ennen kuin Sinä annat minulle Pyhän Hengen, Herra, ja minä tiedän, että Sinä tulet tekemään sen juuri nyt. Jos elämässäni on mitä tahansa väärää, sano minulle siitä, ja minä tulen tekemään sen. Mitä se onkin, Herra, minä menen ja oikaisen sen."

103 Jos Jumala ei paljasta mitään, sanokaa: "Saatana, minä tulen ottaakseni Sen. Sinä et voi seistä siinä enää pidempään, häivy pois minun tieltäni!"

104 Siinä se on teille, te olette kaikkien asioiden perillinen. Iankaikkisen Elämän perillinen. Jumalallisen parantumisen perillinen. Oi!

Pelastuksen perillinen, Jumalan ostama,
Hänen Hengestänsä syntynyt, pesty Hänen Veressänsä.
Tämä on kertomukseni, tämä on lauluni,
ylistän Herraani koko pitkän päivän.
Täydellinen alistuminen, ja kaikki on levossa,
minä Pelastajassani olen onnellinen ja siunattu;
valvoen ja odottaen, katsellen ylös,

täytettynä Hänen rakkaudellansa. (Halleluja! Siinä se on teille).
Tämä on minun kertomukseni ja tämä on lauluni.

Minä olen pelastuksen perillinen. Mikä on pelastus? Se on jotakin, mikä on annettu teille. Se on lahja. Minä olen pelastuksen perillinen. Minkä kaltaisen pelastuksen? Iankaikkisen Elämän. Sieluni pelastumisen, ruumiini pelastumisen, väsyneisyydestä ja kaikesta muusta pelastumisen. Jumala teki minut kaiken perilliseksi Kristuksen kautta, ja Hän kuoli, nousi ylös, ja palasi takaisin, ja toi todisteen, ja vuodatti Sen meidän yllemme. Oi! Kunnia! Oi!

105 Nyt, kun te menette ottamaan sitä, niin mitä te teette? Menkää kuten Abraham teki, menkää sinne tuon lupauksen kanssa. Sanokaa: "Jumala, Sinä olet sanonut minulle, että se on minun. Minulla on usko Sinun lupaukseesi. Minä tuon mukanani Sinun Sanasi. Sinä lupasit tämän. Sinä sanoit: 'Pyytäkää, ja te olette saava. Etsikää, ja te löydätte. Pyytäkää, ja se annetaan teille. Kolkuttakaa, ja se avataan.' Tässä minä olen, Herra, tässä minä olen. Minä kolkutan, minä etsin, minä pyydän. Minun on pakko saada Se." Siinä se on. Jotakin tapahtuu silloin, oi, kun te tulette tuon Sanan kanssa.

106 Katsokaa mitä Saatana teki, kun Jeesus vastasi hänelle Sanalla: "On myöskin kirjoitettu." Se oli kuin sähköisku, joka sai hänet hyppäämään pois, niin kuin tässä eräänä iltana sanoin. Kyllä vaan. Mitä sitten, sen jälkeen, kun olette voittaneet? Kuinka te voitatte? Voitteko te itse koskaan tehdä sitä? Ei. Joku on kulkenut edellänne ja voittanut teidän puolestanne. Se on Kristus. Minä olen vain sen perillinen. Minun ei tarvitse tehdä yhtään mitään. Minä olen lupauksen perillinen. Ainoa asia, mitä minun täytyy tehdä, on panna uskoni Hänen lupauksellensa. Näettekö te sitä?

107 "Veli Branham, oletko sinä sen arvoinen?" En. "Luuletko, että minä olisin sen arvoinen?" Et ole. "Luulisitko piispan olevan sen arvoinen?" Ei, hän ei ole. "Voiko ihminen koskaan olla sen arvoinen?" Ei. "Kuinka se sitten on mahdollista?" Te olette perillinen.

108 Jos te olisitte maailman suurin juoppo, ja isänne olisi jättänyt teille perinnöksi miljoona dollaria, niin te olisitte hänen perillisensä, te olette isänne perinnön perijä. Mitä tahansa hän jätti teille perinnöksi, se on teidän, olette te sitten sen arvoinen tai ette. Hän jätti sen teille. Aamen.

109 Minä olin syntinen, mutta perillinen. Minä olin paha, enkä vielä-

kään ole hyvä, mutta kuitenkin minä olen perillinen. Minun tulisi kuolla ja mennä helvettiin, mutta minä olen perillinen. Minkä perillinen minä olen? Iankaikkisen Elämän. "Kuinka sinä tiedät, että tulet saamaan Sen?" Minä tunnen Sen. Pyhä Henki toi Sen. Jeesus nousi kuolleista, niin että Se voi tulla. Ja nyt Se on tullut, ja Se todistaa ja vahvistaa aivan tarkalleen sen, mitä Se sanoi, että Se tulisi tekemään. Minä olen siirtynyt kuolemasta Elämään. Minä olen tullut uudeksi luomukseksi Kristuksessa Jeesuksessa, ja silloin minä olen perillinen. Kyllä. Nyt minulla on voitonmarssini. Aamen. Asiat ovat tapetut. Missä ovat ne kaikki ilkeät asiat, joita olen tehnyt? Aivan niin kuin Mirjam teki. Katsokaa taaksepäin, siellä ne ovat, kuolleina, haudattuina unohduksen meressä, Jumalan suuren Taivaallisen Kirjan mukaan. Ne ovat poissa. Minun nimeni on ollut tuossa Kirjassa, joka on sinetöity, ja heitetty unohduksen mereen. Ja uusi niini on kirjoitettu uuteen Kirjaan Kirkkaudessa. Ja se on minun. Kyllä. Nyt me sitten olemme kaikkien asioiden perilliset.

110 Sitten kuten Abrahamille, mitä Jumala sanoi hänelle? "Tämä maa kuuluu sinulle. Kaikki, mitä tässä on, on sinun. Katso itään, pohjoiseen, länteen ja etelään, se ja kaikki siinä on sinun. Minä haluan, että tulet ja vaellat vieraassa maassa, ja Minä tulen tekemään sinut tuon maan perijäksi. Minä annan tämän sinulle ja sinun siemenellesi sinun jälkeesi ikusiksi ajoiksi." No niin, ainoa asia, mitä Abrahamin täytyi tehdä, oli panna uskonsa tuohon lupaukseen, ottaa miekkansa ja lähteä liikkeelle. Kun tuo ratkaiseva hetki tuli, kun hän oli saavuttanut heidät, taisteli Jumala hänen taistelunsa. Ja taistellessaan hän teurasti nuo kuninkaat.

111 Ja tässä hän oli tulossa takaisin, aamen, kaiken ollessa ohitse nyt. Ja veli, hän voi huutaa. Voin kuulla kaikkien nuorten miesten huutavan ja ylistävän Herraa! Tässä tulee Abraham, ja kuka tuli vastaan kohtaamaan häntä? Melkisedek, Saalemin Kuningas. Ja katsokaa, mitä he tekivät. Sen jälkeen, kun taistelu oli ohitse, he saattoivat istua alas ja ottaa leivän ja viinin. Kuningas toi leivän ja viinin. Miksi Hän teki sen? Sen jälkeen, kun taistelu oli ohitse, sen jälkeen, kun voitto oli saavutettu, he saattoivat istua ottamaan ehtoollista yhdessä, puhua toistensa kanssa ja syödä ehtoollisen yhdessä. Oi, sitä Jumala haluaa lastensa tekevän tänä iltana.

112 "Entä miten sitten on sinun kanssasi, veli Branham? Entä mitä tuosta Seurakunnasta, jolle puhut." Me olemme Abrahamin siemen, he ovat Abrahamin Kuninkaallinen Siemen. Me olemme Abrahamin siemen, lupauksella, Kristuksen Jeesuksen kautta me tulemme Abrahamin sieme-

neksi, ja olemme perilliset hänen kanssaan lupauksen mukaisesti. Sitten, jos Abraham oli perillinen, niin minäkin olen perillinen. Minä olen perillinen Abrahamin kanssa, ja niin olette tekin. Ja kuinka se tuli? Abrahamin Kuninkaallisen Siemenen kautta, joka oli Kristus Jeesus, uskon kautta Luvattu. Abraham sai pojan, kuin kuolleista. Ja me saimme Pojan, joka ei edes ollut poika, ja jolla ei ollut mitään tapaa tulla tänne, mutta Jumala valmisti Hänet ja lähetti Hänet meille. Ja Hän tuli ja maksoi meidän syntiemme rangaistukset, ja Hänen kuolemansa kautta minä tulen perilliseksi. Oi, siinä se on teille. Ja kaikki Perkeleen pahuus on takanapäin. Ylistys olkoon Jumalalle!

113 Voittaa! Kuinka monet ovat voittaneet, tänä iltana? Antakaapa meidän nähdä kätenne: "Jumalan armosta minä olen voittanut." Ylistys Jumalalle! Tiedättekö, mitä minä uskoisin, että meidän tulisi tehdä juuri nyt? Jos aloitan tästä, niin pidän teidät täällä puoli yötä. Pitäkäämme nyt kunnon vihkiytyminen, vihkikäämme elämämme uudestaan Jumalalle. Kuinka moni tuntee haluavansa tehdä sen? Oi, minulla on enemmän kuin yksi käsi ylhäällä nyt, molemmat käteni ovat ylhäällä ja samoin sydämeni. Minä haluan elämäni puhuvan Kristuksen puolesta. Minä haluan vihkiä itseni uudestaan Kristukselle. Minä haluan Hänen tahtonsa tapahtuvan, ja omani asetettavan syrjään, niin että Hänen tahtonsa voi tapahtua. Minä haluan, että minulla on voittajan marssi. Ei siksi, että se olen minä; koska minä tiedän Hänen saarnaamansa Evankeliumin kärsivän tänään kirkkokunnallisten ihmistekoisten uskonkappaleiden ja kaiken muun vuoksi. Vihollinen on pitänyt hallussaan tuota suurta voittoa, joka meillä tulisi olla. Jumala, salli minun vetää esiin tämä Miekka, voikoon Se kimaltaa ja loistaa, marssiessamme eteenpäin. Olkoon minun oma tahtoni asetettu syrjään, ja Hänen Sanansa kulkemassa edellä, terävän kaksiteräisen Miekan tehdessä tietä.

114 Nouskaamme seisomaan ja vihkikäämme itsemme uudestaan. Jokainen omalla tavallanne, vihkikää itsenne Herralle. Kohottakaamme nyt jokainen kätemme Jumalalle.

115 Taivaallinen Isämme, tänä iltana me vihimme itsemme Sinulle parhaan tietomme mukaan. Me tiedämme olevamme kaikkien asioiden perillisiä. Sinä lupasit sen, Herra Jeesus, ja me uskomme sen. Me tiedämme ettemme koskaan kykenisi tekemään sitä ilman Sinua, Herra, ennen kuin me itse panemme uskomme Sinun lupauksellesi. Sinä sanoit Raamatussa: "Joka syö Minun Lihani ja juo Minun Vereni, hänellä on ian-

kaikkinen Elämä, eikä hän tule tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään. Hänellä, joka syö Minun Lihani ja juo Minun Vereni, on Iankaikkinen Elämä, ja Minä nostan hänet ylös viimeisenä päivänä." Se on lupaus. Sen Sinä olet sanonut. Ja sen me uskomme.

116 Ja, Herra Jumala, oi, Pyhä Henki, liiku yllämme. Oi, liiku Jumala! Liiku, oi, Herra meissä. Elävän Jumalan Henki, vastaanota meidät, Herra. Kristuksen Nimessä, vastaanota meidät. Puhdista minut, muovaa minut, muotoile minut, oi, Jumala, Jumalan Pojan kuvaksi. Ota minut, Herra, minä olen Sinun. Minä annan Sinulle tämän seurakunnan. Minä annan jokaisen sielun täällä omani kanssa Sinulle, Herra. Muovaa ja muotoile meidät, ja anna meidän unohtaa synnilliset pahat tiemme, ja tietää, että niin kauan kuin uskomme lepää, se usko, mikä meillä on, kunhan se vain lepää Sinun lupauksesi Sanalla, niin Sinä tulet viemään meidät lävitse, voitosta voittoon. Sinä olet luvannut sen.

117 Saatana ei voi vahingoittaa meitä, Herra. Hän voi tehdä kaiken minkä osaa, mutta hän ei voi koskea meihin. Kun Sinä erään kerran annoit hänen käsiinsä Jobin, Sinä sanoit: "Älä ota hänen elämäänsä." Ja hän teki kaiken paitsi sitä. Eikä hän voinut tehdä sitä, koska Sinun lupauksesi siellä yhä oli Jobille.

118 Ja Jumala, Sinä olet yhä sama Jumala tänään. Sinä suojelet omiasi. Me tiedämme, että se on Totuus, ja me vihimme itsemme Sinulle uudestaan. Pese meidän syntiset sielumme, Herra, kun me tunnustamme uskomme. Ja Kristus Jeesus, vastaanota meidät. Ja kun me aloitamme Herran Ehtoollisen ottamisen, Jumala, puhu meille sydämissämme. Sano meille nyt, missä me olemme väärässä. Näytä meille, missä meidän virheemme on, Herra. Me nöyrästi kadumme sitä. Minä nöyrästi lasken kaikki syntini alttarille, Herra. Minä nöyrästi asetan itseni Sinun Sanallesi, Herra, ja Sinun armosi varaan.

119 Tässä minä olen, Herra, tee kanssani mitä näet sopivaksi. Se on tämän seurakunnan huuto, Herra. "Tee meidän kanssamme mitä näet sopivaksi." Voin puhua vain itseni puolesta, Herra, mutta uskon, että he sydämissään uskovat samalla tavalla. Tee kanssamme niin kuin näet sopivaksi. Me uskomme. Me haluamme olla perillisiä, ja me tiedämme olevamme perillisiä niin kauan kuin me pysymme Kristuksessa Jeesuksessa. Me olemme perilliset Hänen kanssansa Valtaistuimen edessä.

120 Ole nyt kanssamme. Paranna sairaus keskellämme, Herra. Jos täällä on joku sairas ruumis tänä iltana, kosketa sitä, paranna se, tee se terveek-

si. Suo se, Herra. Jos siellä on joku sairas sielu, voikoon se olla parannettu juuri nyt. Voikoot tuo rampautunut sielu tulla oikaistuksi. Voikoot nuo heikot polvet vahvistua ja alhaalla roikkuvat heikot kädet kohota ylös kunnioituksessa huutojen kanssa Jumalalle. Voikoot väärät polut tulla oikaistuiksi. Voikoon siellä olla valtatie erämaassa meidän Jumalallemme.

121 Herra, me uskomme, että Sinä tulet pian, ja voikaamme me julistaa Sinun Sanaasi, ja valmistaa valtatie erämaahan, oikaisten kaikki mutkat, meidän Herrallemme. Heittäkäämme ulos kaikki kirkkokunnalliset juuret, heittäkäämme ulos kaikki katkeruuden juuret, kaikki ilkeys, kateus, riitaisuus, niin että todellinen Jumalan Sana voisi virrata kuin ilon virrat;. Suo se, Isä. Me annamme itsemme Sinulle nyt juuri ennen kuin otamme tämän Herran Ehtoollisen. Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

122 Ja sisar Spencer tässä haluaa rukousta sairaan ruumiinsa puolesta! Taivaallinen Isä, tämä vanha pyhitetty naisparka. "Eikö tätä Abrahamin tytärtä tulisi vapauttaa Sapatin päivänä?" Ja nyt, kun ehkä useimmat hänen ystävistänsä, Herra, noista entisajan ystävistä, noista sananpalvelijoista, joita hän kestitsi kotonaan, ovat kulkeneet rajan ylitse ja menneet tuota suurta valtatietä Taivaaseen. Hän on jäänyt yksin, Herra, todistukseksi. Hänellä ei nyt ole ketään muuta kuin lapsensa, ja ehkä ystävä siellä ja täällä, Herra, ja sukulainen siellä tai täällä. Mutta hän seisoo yksinänsä, niin kuin yksi jäljelle jäänyt puu suuressa metsässä, jonka myrsky on kaatanut maahan. Jumala, minä rukoilen, että Sinä katsoisit alas armossasi, Herra, että hän on juurtunut syvälle. Ja seisten Golgatan kummulla, Herra, juurtuneena ja perustuneena Kristuksen Uskossa. Minä lasken käteni tämän kalliin vanhan pyhän ylle ja tuomitsen tämän kyhmyn hänen kielensä alla, niin että se jättää hänet, ja hän tulee terveeksi. Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen. Jumala siunatkoon sinua. Kiitos sinulle, sisar Spencer. Se on tapahtuva. Älä vain epäile sitä hitustakaan. Hyvä on.

Minun uskoni katsoo ylös Sinuun,
Sinä Golgatan Karitsa,
jumalallinen Pelastaja;
Kuule minua nyt rukoillessani,
Ota kaikki syntini pois,
Äläkä anna minun koskaan eksyä
Sinun sivultasi pois.

Kuulkaahan, laulakaa kanssani nyt.

Elämän synkissä sokkeloissa kulkiessani,
Ja murheiden ympärilleni levitessä,
Ole Sinä minun Oppaani;
Käske pimeyden muuttua päiväksi
Pyyhi surun kyyneleet pois,
Oi salli minun tästä päivästä alkaen
Olla kokonaan Sinun!

123 Sydämenne pohjasta nyt, ja vain Jumala tietää sen, mutta tarkoitatteko te nyt sitä todella sydämenne pohjasta: "Anna minun tästä päivästä alkaen, Herra, olla kokonaan Sinun." Laulakaamme tuo viimeinen osa uudestaan.

Äläkä anna minun koskaan eksyä
Sinun sivultasi pois.

124 Nyt kaikki yhdessä. Lauman Suuri Paimen opetti meille, että meidän tulisi rukoilla tällä tavalla. [Veli Branham ja seurakunta rukoilevat yhdessä.] Isämme, joka olet Taivaassa, pyhitetty olkoon Sinun Nimesi, tulkoon Sinun Valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi maan päällä, niin kuin se on Taivaassa. Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme. Ja anna anteeksi meidän rikkomuksemme, niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka rikkovat meitä vastaan. Ja äläkä johda meitä kiusaukseen, vaan vapauta meidät pahasta; sillä Sinun on Valtakunta, ja voima, ja kunnia, iankaikkisesti. Aamen. Voitte istuutua.

125 Minä pyydän rukousta sisar Shepherdin lapsen puolesta. Tulee juuri mieleeni, että he soittivat hetki sitten ja pyysivät rukousta lapsen puolesta, ja minä rukoilin sen puolesta. Minulla oli tapaaminen juuri silloin täällä, enkä voinut mennä heidän kotiinsa. Mutta he sanoivat, että tuo pieni tyttö oli sairas, ja hänellä oli kuumetta ja jonkinlaista jäykistymistä, joka ilman epäilystä on vain tuo virus, joka on kulkemassa ympäri. Te tiedätte siitä. Joskus heidän lihaksensa jäykistyvät niin, että heidän täytyy käsin liikutella niitä edes takaisin, kuten rouva Haleyllä ja monilla täällä. Se on tuo virus, joka kulkee ympäri. Minä rukoilin ja sanoin, että jos lapsi ei olisi parempi kello yhdeksältä tai siihen aikaan, kun me lopetamme kokouksen täällä, niin me poikkeaisimme siellä; mutta jos lapsi olisi parempi, niin silloin kaikki olisi hyvin. Niinpä kumartakaamme nyt nöyrästi, ennen kuin otamme Ehtoollisen, rukoillaksemme tämän lapsen puolesta.

126 Herra Jeesus, tämä pieni lapsi, minä en tiedä, kuinka vanha se on tai mitään siitä, mutta se kuuluu yhdelle meidän rakkaista opetuslapsistamme täällä, Herra, yhdelle meidän uskovaisistamme. Se on sisar ja veli Shepherdin lapsi, pieni jalokivi, jonka Sinä olet antanut heille, Herra. Me rukoilemme, että Sinä valvoisit sitä, ja siunaisit sitä ja suojelisit sitä, ja parantaisit ja tekisit sen terveeksi. Me vaadimme sitä juuri nyt. Tämän sanoman jälkeen me vaadimme sitä. Me vaadimme sitä Jumalan kunniaksi, Hänen Sanansa mukaan. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, voikoon tuo lapsi vapautua tuosta sairaudesta. Ja voikoon tuo lapsi olla terve Jumalan kunniaksi. Nyt se on puhuttu, ja nyt se on tapahtuva. Aamen. Uskotteko te?

Jos me luotamme emmekä koskaan epäile,
Hän on varmasti tuova teidät ulos;
Viekää kuormanne Herralle ja jättäkää ne sinne.
Jättäkää ne sinne, oi, jättäkää ne sinne,
Viekää kuormanne Herralle ja jättäkää ne sinne,
Jos te luotatte ettekä koskaan epäile,
Hän on varmasti tuova teidät ulos;
Viekää kuormanne Herralle ja jättäkää ne sinne. (Siinä kaikki, mitä te teette.)

Jos ruumiinne on kivun raunioittama, ettekä saa takaisin terveyttänne, muistakaa vain, että Jumala Taivaassa vastaa rukoukseen. Jeesus tietää tuntemanne tuskan, Hän voi pelastaa ja Hän voi parantaa. Viekää taakkanne Herralle ja jättäkää se sinne.

127 Puristakaamme nyt toinen toistemme käsiä laulaessamme tämän viimeisen säkeistön.

Jättäkää se sinne (seurustelua, tiedättehän, ehtoollinen)
Jättäkää se sinne, (ylistys Herralle!)
Viekää taakkanne Herralle ja jättäkää se sinne;
Jos me luotamme emmekä koskaan epäile,
Hän on varmasti tuova teidät ulos;
Viekää taakkanne Herralle ja jättäkää se sinne.

128 Oi, eikö Hän olekin ihmeellinen? Nyt tunnustuksemme kanssa, uskoen, että olemme tunnustaneet syntimme, me uskomme, että kaikki syntimme ovat unohduksen meressä. Heiltä, jotka tunnustavat syntinsä, on Jumala ottava ne pois. Ymmärrättekö? Ne ovat Jeesuksen Kristuksen Veren meressä, eikä niitä koskaan enää muisteta. Kuinka monet teistä

naisista tietävät, mitä valkaisuaine on? Kaikki te tiedätte sen. Ottakaapa nyt sitten suuri pesualtaallinen kloriittia, valkaisuainetta, ja sitten ottakaa pieni lääketiputin ja siihen yksi tippa mustetta, joka on teidän syntinne. Puristakaa se sitten sinne pesualtaaseen ja yrittäkääpä löytää sitä. Mitä sille on tapahtunut? Mitä tuolle mustepisaralle tapahtui? Kun se osui tuohon valkaisuaineeseen, niin se oli niin voimallista, että se poisti kaiken värin siitä, eikä sitä enää voi olla. Mitä tapahtui? Se on hävinnyt, se on iankaikkisesti kadonnut. Mitä tapahtui? Itse tuo mustepisara muuttui kloriitiksi. Sitä on Jeesuksen Kristuksen Veri joka ainoalle tunnustetulle synnille. Mitä sille tapahtuu? Se on unohdettu, se on loppu, se on poistettu, se on erotettu, se on pantu pois. Sitä ei enää koskaan voida muistaa teitä vastaan.

129 [Eräs sisar seurakunnasta puhuu.] Kutsuiko joku minun nimeäni, jossakin. [Sisar antaa todistuksen, että hän on juuri parantunut.] Hyvä on, ylistys Herralle! Halleluja! Kiitos Herralle! Me kiitämme Herraa. Oi Jumala, kuinka me kiitämmekään Sinua hyvyydestäsi. Kyllä, nöyrä pikku sielu siellä takana, Herra kosketti häntä. Hyvä on, Hän on Ylimmäinen Pappi, joka voi olla kosketettu meidän heikkouksiemme tunnolla.

130 Muistakaa, jokainen Sana on ankkuri, vahva ja varma. Asettakaa vain uskonne Sen päälle, älkääkä liikkuko, vaan pysykää siinä. No niin, te ette voi laskea sitä sinne alas ja sitten nostaa sitä jälleen ylös ja sanoa: "Minä tulen yrittämään sitä uudestaan." Laskekaa se sinne. Ja pysykää siellä sen kanssa. Kyllä vaan. Kuten Aabel teki, kuolkaa omille ajatuksillenne. Sanokaa vain, Jumala, se on Sinun Sanasi, se ei ole se, mitä minä ajattelen. Se on Sinun Sanasi." Ja Aabel kuoli, sillä Kalliolla. Ja siinä Hän tulee koskettamaan teitä, aivan niin kuin Hän teki sisarelle siellä. Se on niin yksinkertaista.

131 Me yritämme tehdä sen... Emme me, vaan Saatana yrittää tehdä sen niin monimutkaiseksi, tiedättehän, hän sanoo: "Oi, sehän kuului menneisiin päiviin", ja kaikkea sellaista. Sellaiset ovat uskomattomia.

132 Mutta teille, jotka uskotte, Hän on kallis. Ei vain Herra silloin, kun tarvitaan, vaan Hän on kallis Kivi, pää-kulmakivi. Oi, hän, joka koskettaa tätä Kiveä, on parantunut! Siinä kaikki. Aamen.

133 No niin, emmekö me olekin kiitollisia Herralle? Me olemme niin iloisia, minä olen niin iloinen, että Herra on Jumala. Aamen. Olen niin iloinen, että Hän on hellä Isä, joka on täynnä laupeutta ja kunnioittaa Sanaansa, pitäen Liittonsa, milloinkaan unohtamatta Sitä. Hän pitää Liit-

tonsa. Hänen täytyy, koska Hän on tehnyt Sen ja Hän on Jumala. Hän on kaiken Totuuden Lähde. Näettekö? Siellä ei voi olla mitään muuta kuin väärentämätön Totuus koko ajan. Jokainen Sana, jonka Hän puhuu, on pettämätön. Ja tämä on Hänen Sanansa. Ja, oi, Jumala, olkoon minun uskoni pettämättömästi Siinä, aamen, silloin uskoni voi tulla aivan yhtä erehtymättömäksi kuin Sanakin on, ja sitten Sana tuonkaltaisessa uskossa tulee tuottamaan mitä tahansa Sana sanoo Sen tulevan tekemään. Aamen. Niinpä puhdista minut, Herra. Koettele minut, puhdista minut, paranna minut, suojele minua, siunaa minua, anna minulle Sinun laupeutesi, on minun rukoukseni Jumalalle. Aamen.

134 Nyt minä tulen lukemaan jotakin Sanasta, ja se löytyy 1. Korinttolaiskirjeestä, 11. luku ja alkaen 23. jakeesta.

Sillä minä olen saanut Herralta sen, jonka myöskin annoin teille, Että Herra Jeesus samana yönä, jolloin hänet kavallettiin otti leivän:

Ja, kun hän oli kiittänyt, hän mursi sen, ja sanoi: Ottakaa, syökää: tämä on minun ruumiini, joka on murrettu teidän tähtenne: tämä tehkää minua muistaen.

Ja samalla tavalla myöskin hän otti maljan, kun hän oli syönyt, sanoen: Tämä malja on uusi testamentti minun veressäni, tämä tehkää, niin usein, kun te juotte sen, minua muistaen.

Sillä niin usein kuin te syötte tämän leivän, ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa kunnes hän tulee.

Sen vuoksi kuka tahansa syö tämän leivän, ja juo tämän Herran maljan, arvottomasti, on oleva syyllinen Herran ruumiiseen ja vereen.

Mutta tutkikoon ihminen itsensä, ja niin syököön tuosta leivästä ja juokoon tuosta maljasta.

Sillä hän, joka syö ja juo arvottomasti, syö ja juo tuomion itsellensä, koska ei erota Herran ruumista.

Sillä tästä syystä monet ovat heikkoja ja sairaita teidän keskuudessanne, ja monet nukkuvat.

Sillä, jos me tuomitsisimme itsemme, meitä ei tuomittaisi.

Mutta, kun me olemme tuomitut, me olemme Herran kurittamat, että me emme olisi tuomitut maailman kanssa.

Sen vuoksi, veljeni, kun te tulette yhteen syödäksenne, odottakaa toinen toistanne.

135 Voisinko nyt sanoa tämän. Jeesus antoi meille tämän käskyn ennen

kuolemaansa, tietäen, että Hän tulisi kuolemaan. Opetuslapset yhä ihmettelivät, mistä Hän puhui, silloin kun he kirjoittivat tämän muistiin. Mutta Hän sanoi: "Tämä malja on Minun Vereni, Uusi Testamentti. Ja niin usein kuin te syötte sen ja juotte sen, te julistatte Minun kuolemaani, siihen asti kunnes Minä tulen." Oi, noita kalliita Sanoja!

136 Ilman epäilystä opetuslapset ihmettelivät: "Mitähän Hän tarkoittaa sillä? 'Julistaa Hänen kuolemaansa?' Kuinka me sen voimme tehdä?" Se kaikki oli salaisuus heille, mutta ei Hänelle. Hän oli Jumala. Hän tiesi, mitä Hänen täytyi tehdä. Niinpä Hän sanoi: "Kun te tulette yhteen syödäksenne..."

137 Nyt: "Hän, joka syö ja juo arvottomasti", joka tulee tänne ja väittää olevansa kristitty ja ottaa Herran ruumiin, ja menee sitten ja elää mailman kanssa, kieltäen Kristuksen ja Hänen voimansa, ja senkaltaiset asiat, silloin te häpäisette suuresti Jumalaa. Te tuotatte häpeää Kristukselle, joten älkää silloin ottako sitä. Mutta, jos te yritätte kaikella mitä teissä on, elääksenne oikein ja osoittaaksenne, että olette kristitty, ja että rakastatte Jeesusta Kristusta, silloin on teidän velvollisuutenne tehdä se.

138 Ja nyt, uskon, että se on Johanneksen 6. luvussa, jossa Jeesus sanoo: "Kuka tahansa syö Minun Lihani ja juo Minun Vereni, hänellä on iankaikkinen Elämä, ja Minä tulen herättämään hänet viimeisenä päivänä." No niin, tuo lupaus, eikö se olekin ihmeellinen asia? "Minä tulen nostamaan hänet ylös."

139 Oletteko koskaan ajatelleet minkä vuoksi te olette täällä? Minkä vuoksi lapset käyvät koulussa? Minkä vuoksi isä tekee työtä? Ja mikä saa äidin nousemaan ylös aamulla ja valmistamaan lapset kouluun ja pesemään heidän kasvonsa, petaamaan vuoteet ja valmistamaan ruuat ja tekemään kaikkea sellaista. Tulemaan väsyneenä töistä illalla, ja aloittaa sama asia jälleen seuraavana päivänä. Minkä vuoksi te teette sen? Miksi sinä työskentelet ja olet orjana, isä? Illalla tulet kotiin väsyneenä, ja lapset sairastuvat, ja te kävelette edes takaisin lattialla, ja itkette ja rukoilette ja taistelette, ja he tulevat terveiksi; ja sitten he jälleen sairastuvat, ja te teette sen uudestaan. Ja joka sunnuntaina te pesette heidän kasvonsa ja viette heidät kirkkoon. No niin, mitä se kaikki on? Minkä vuoksi hän on täällä? Onko siinä kaikki, mitä se on? Voi, se olisi onnetonta, ja tietäen, että teidän täytyisi lähteä joka tapauksessa. Näettekö? Mitä se kaikki oikein on?

140 Veli, se on tutkimisen aika, se on tilaisuuden aika. Se on tilaisuus vastaanottaa Tämä. Sanokaa minulle jotakin, mikä voisi ottaa Sen paikan. Sanokaa, mikä olisi parempaa kuin Se? Tuottakaa mitä tahansa maailmassa, olkaa maan kuningas tai hallitkaa maailmankaikkeutta, olkaa Kruschev tai Kennedy, tai mitä tahansa haluatte olla, te tulette kaikesta huolimatta kuolemaan. Oikein! Te ette tiedä minä hetkenä tai minuuttina se tapahtuu. Mutta kuoleman iskiessä täällä, teillä on Iankaikkinen Elämä ettekä te voi kuolla, teillä on koko luomakunnan Jumalan antama takuu siitä, Hänen, joka on Taivaiden ja maan Omistaja: "Minä tulen nostamaan hänet jälleen ylös viimeisenä päivänä."

141 Auta minun epäuskoani, oi Jumala. Täytä minun sieluni, oi, Jumala, puhdista minut, täytä minut, lataa minut, lähetä minut. Älä salli minun kuolla, vaan elää, kertoakseni tätä Kertomusta. Salli minun mennä jokaiseen maan halkeamaan ja nurkkaukseen, ja saarnata Sanaa ja kylvää siementä, niin että todellinen väärentämätön Sana voi tuottaa sadon viimeisen; päivänä. Kristukseen uskovien kansaa.

142 Ovatko syntinne tänä iltana Veren alla, uskon kautta Kristukseen Jeesukseen? Me otamme nyt ehtoollisen. Se ei ole yhdessäoloa, teillä on sitä, kun syötte toinen toistenne kanssa, vaan seurustelkaa Jumalan kanssa. Ehtoollinen ei ole leipä eikä viini, vaan ehtoollinen [Englanninkielinen sana communion.] on "puhumista toinen toiselle Jumalan kanssa". Ja tämä, mitä me otamme, on symboli siitä, että me uskomme Hänen kuolemaansa, murrettuun ruumiiseensa, hänen hautaamiseensa ja ylösnousemukseensa. Me uskomme Pyhän Hengen läsnäoloon. Ja me uskomme, että Hän on antanut meille Iankaikkisen Elämän ja, että me emme voi kuolla, vaan olemme siirtyneet kuolemasta elämään. Ja jonakin päivänä, erottuamme toisistamme täällä, me tulemme jälleen nousemaan ylös ylösnousemuksessa ja olemaan toistemme kanssa, liitettyinä yhteen Kristuksen Jeesuksen kanssa; ruumiina. Aamen. Tältä pohjalta ja tunnustaen syntini ja uskoni Jumalan Poikaan, minä otan itseni ja seurakunnan näiden artikkelien eteen, jotka Jumala jätti meidän tehtäväksemme, julistaaksemme Hänen kuolemaansa siihen asti, kun Hän tulee.

143 Jeesus sanoi: "Tämä on Minun ruumiini, joka on murrettu teidän tähtenne. Syökää, tehkää tämä muistaen Minua."

144 Taivaallinen Isämme, Sen jälkeen, kun olemme tunnustaneet syntimme ja kuulleet Sinun Sanasi, sen jälkeen, kun olemme tunnustaneet olevamme arvottomia, ja luottaen ainoastaan Jumalan Pojan ansioihin.

Me olemme arvottomia luontokappaleita. Anna meille anteeksi, Herra, kaikki mitä olemme tehneet... Ja nyt, uskon kautta me tulemme Herran pöytään. Ja nyt, kun tämä leipä on asetettu edustamaan Herran ruumista, niin minä rukoilen Isä, että Sinä pyhittäisit sen tarkoitukseensa.. Ja voikoon jokaisella henkilöllä, joka on osallinen tästä, olla Iankaikkinen Elämä sieluissansa. Ja voikoon jokaisella henkilöllä, joka ottaa tämän, olla parantuminen ruumiissansa, ja elää se määrätty aika, jonka Sinä olet heille antanut. Ja voikoot he palvella Sinua kaikkina elämänsä päivinä, ja olla nostetut ylös viimeisenä päivänä, ylösnousemuksessa, tullakseen kootuiksi yhteen maan sukukuntien kanssa, jotka ovat lunastetut Kristuksen Verellä. Suo se, Herra, Jeesuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen.

145 Raamattu sanoo: "Syötyänsä Hän otti myös maljan, sanoen: 'Tämä malja on Uusi Testamentti. Niin usein kuin te juotte tämän, te julistatte Herran kuolemaa siihen asti kun Hän tulee.'"

146 Taivaallinen Isä, me kannamme eteesi tämän viinipuun hedelmän, tämän viinin. Ja me rukoilemme, taivaallinen Isä, että Sinä pyhittäisit tämän viinin, joka edustaa sitä Verta, joka vuodatettiin meidän edestämme Golgatalla. Tämän Veren kautta meillä on syntiemme anteeksi saaminen, uskon kautta Jeesuksen Kristuksen päätettyyn työhön. Anna meille anteeksi kaikki epäuskomme, Herra, ja anna meille uskoa ja ymmärrystä, ja tee meidät Sinun palvelijoiksesi, Herra, että me voisimme palvella Sinua kaikkina päivinämme. Ole kanssamme, Isä, kun me liitymme yhteen tämän pöydän ympärillä, ja siunaa meitä tässä hienossa yhdessä olossamme ja seurustelussamme Sinun kanssasi. Ja puhu sydämillemme ja osoita meille työmme, joka meidän tulee tehdä. Suo se, Herra. Pyhitä tämä viini sille aiottuun tarkoitukseen. Jeesuksen Kristuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen.